



Jaký by měl být učitel?

Slohová práce – úvaha

Učitelská profese je sama o sobě dosti komplikovaná. Vždy jsem obdivovala, jak někteří učitelé dokáží vycházet se svými žáky nebo studenty. V porovnání s ostatními povoláními to učitelé nemají mnohdy vůbec snadné. V dnešní době je mládež drzejší, než kdysi bývala. A to je nejspíše hlavní příčinou reakcí některých učitelů. Zkrátka záleží na tom, jaký typ člověka učitel je a také, jaké typy lidí učí. To vše se odráží na něm samotném. A tak není divu, když některé reakce učitelů nebyvají přiměřené dané situaci.

Já osobně upřednostňuji učitele, kteří jsou k žákům ohleduplní, spravedliví, trpěliví a zbytečně nezvyšují hlas. Takových v dnešní době sice není moc, ale i tak si nemyslím, že je správné házet všechny učitele „do jednoho pytle“. Učitel je totiž osobnost, člověk jako každý jiný. Podle mého názoru by správný učitel měl být přirozenou autoritou. Tím myslím, že by z něj žáci měli cítit respekt. To je ovšem problém ... Je-li učitel příliš přísný, žáci z něj mají strach. Ale naopak, pokud je zase příliš kamarádský, žáci ho neberou jako osobu nadřazenou a nerespektují ho a ani jeho pokyny. Kde je tedy ta „zlatá střední cesta“? Jaký by měl učitel být?

Rozhodně nezastávám názor, že učitel je pouze osoba, kterou několik let vidáte po chodbách nebo v hodinách. Já učitele vnímám hlavně podle jejich charakteru a všímám si i jejich chování mezi ostatními učiteli. To mi pomáhá lépe je poznat a teprve potom soudit, jsou-li to správní učitelé. Shrnu-li to, učitel by měl být pro žáky přirozenou autoritou, osobou, kterou musejí poslouchat, ale na druhou stranu také empatický člověk, který je ochoten kdykoli žákům pomoci a to nejen s problémy ve škole, ale případně i s těmi domácími apod. Oceňuji učitele, kteří pro mě nejsou pouze školními zaměstnanci, ale jsou hlavními osobami, kterým mohu důvěřovat a obrátit se na ně s prosbou o radu.

Dominika, 8.B 2013/14



ČAJDA v novém kabátě

Před dvěma lety probíhala velká rekonstrukce s kompletní výměnou oken na Heyráku, letos došlo i na Čajdu. Škola se proměnila ve staveniště, část žáků se přesunula na Heyrák, část do prostor gymnázia, vyráželi na výlety a nejrůznější akce. Bylo to náročné, ale nedalo se nic dělat, těch pár týdnů se prostě muselo nějak přežít. Po výměně oken došlo na další stavební práce a nakonec i na novou plášť budovy. Práce probíhaly i o prázdninách, a tak je možné, že někteří svou „Čajdu“ v září ani nepoznají. Jsme rádi, že celou rekonstrukci a s ní spojené ztížené podmínky ocenili i rodiče žáků, o čemž svědčí i následující email zasláný řediteli školy:

*Vážený pane řediteli,
dovolte nám, abychom alespoň touto neformální cestou vyjádřili uznání a zároveň i poděkování Vaší paní zástupkyni, učitelkám a vychovatelkám z odloučeného pracoviště ZŠ Čajkovského za to, s jakou profesionalitou a nasazením zvládají svou práci za ztížených podmínek způsobených rekonstrukcí budov Gymnázia Čajkovského. I přesto, že provádějí výuku ve vypůjčených prostorách a takřka uprostřed probíhajících stavebních prací, dokážou tak jako vždy svou přirozenou autoritou, s elegancí a úsměvem zajistit bezpečí a vzdělávání svěřených dětí. Máme upřímnou radost, že naše volba školy se i v čase objektivně ne příliš ideálních podmínek, potvrzuje jako volba správná. Děkuje.*

Svatava a Jaromír Slabákoví, rodiče Jaromíra Slabáka, žáka 2.F

Rekonstrukce budovy však letos není na Čajdě jedinou změnou. Do funkce zástupce ředitele pro odloučené pracoviště ZŠ Čajkovského nastupuje Mgr. Radek Patsch a částečně se obměnil i učitelský sbor. Paní zástupkyni PaedDr. Věře Černíkové tímto děkujeme za mnohaletou práci, kterou na ZŠ Heyrovského i Čajkovského vykonala, a v novém životním období, které pro ni právě nastává, přejeme hodně radosti a samé příjemné starosti.

vedení školy



Cestička do školy začíná zápisem

Pro všechny budoucí prvňáčky je zápis do 1. třídy velkým dnem D. Napětí však vládne na všech stranách – rodiče, děti i učitelé jsou plni očekávání. Zvládne to? Co po mně budou chtít? Kolik bude prvních tříd?

I letos jsme plni zvědavosti očekávali, kolik dětí se zúčastní zápisu, zvláště když tamtamy veřejnosti předpovídaly velký příliv předškoláků. Ale nic takového nenastalo. K zápisu se dostavilo celkem 137 dětí, z toho 26 na odloučené pracoviště Čajkovského. Pěkný výsledek. Na cestu ke vzdělání se však vydá jen 113 prvňáčků, ostatní si na tu slávu ještě rok počkají.

Jsme rádi, že jste si vybrali právě naši školu, jistě Vám máme co nabídnout.

Na nové školáky čeká pět pěkně vybavených tříd a pět milých a usměvavých učitelek, které udělají vše pro to, aby se dětem ve škole líbilo a dařilo. A vy, rodiče, se můžete opravdu těšit, protože všechno, co děti v první třídě zažijí a zvládnou, je úžasné! Některé nové věci sice nepůjdou hned lehce, ale to je přirozené. Připravte si jen zásobu trpělivosti i pochval, pokud chcete svému dítěti začátek práce ve škole usnadnit.

Všem prvňáčkům i jejich rodičům přeji dobrý start a šťastnou cestu!

Mgr. Anna Přikrylová, zástupce ředitele pro I. stupeň

Environmentální výchova (EVVO)

Předmětem environmentální výchovy je výchovné, vzdělávací a osvětové úsilí, které vede každého z nás ke spoluodpovědnosti za současný i budoucí stav přírody, společnosti a za místo, ve kterém každý z nás žije. Environmentální výchova je chápána jako výchova, která směřuje k souladu člověka s přírodou, s životním prostředím a zasahuje do různých oblastí jeho aktivit.

Mezi priority naší školy v této oblasti patří

- Vedení žáků k vytváření vlastního názoru a spolupráci v rámci výuky.
- Podněcování žáků k vyhledávání informací z nejrůznějších informačních zdrojů a prezentace výsledků vlastní práce.
- Vedení žáků k ochraně životního prostředí a třídění odpadu.
- Rozvíjení schopností žáků chápat propojení přírodních, ekonomických a společenských věd.
- Spolupráce s různými organizacemi zabývajícími se ochranou životního prostředí.

V prvním vzdělávacím období je EVVO zařazována zejména do vyučovacích předmětů, které vycházejí z oblasti Člověk a jeho svět. Ve druhém vzdělávacím období bývá EVVO tradičně součástí předmětů vycházejících z oblasti Člověk a příroda.

EVVO na úrovni školy se nejčastěji promítá ve výchovných a vzdělávacích strategiích. Škola takto deklaruje záměr utvářet kompetence žáků na základě širokého spektra činností v rámci výuky i mimo ni. Za tímto účelem škola vyvíjela v tomto školním roce např. tyto aktivity:

- Projektové dny v zoologických zahradách
- Dny lesa na Flóře
- Výukové programy v DDM, Vlastivědném muzeu
- Sběr papíru „Volá tapír, třídíte papír“ - pořádá SmOI, TSMO a Sluňákov (naše škola získala 3.místo ze všech zúčastněných škol)
- Přednášky hnutí DUHA
- Výukový program EKO-KOM „Tonda Obal na cestách“ - zaměřený na třídění odpadu
- Sbírka pro psí útulek v Olomouci
- Ozdravné pobyty v přírodě a školy v přírodě
- Den Země – ve spolupráci se Sluňákem
- Exkurze na dotřídovací linku
- Lesní pedagogika – výukový program Lesů ČR
- Exkurze „Čistička odpadních vod“
- Návštěva přírodovědného jarmarku
- Účast na celorepublikových projektech - např. M. R. K. E. V.

Marie Lipowski

„Osobní příklad, který svým jednáním poskytujeme dětem, je mnohem cennější než záměrně motivovaná činnost. Je nevykonstruovaný a pravdivý.“



Knihovna žije

Již čtvrtým rokem funguje naše nová školní knihovna a hrdě můžeme říci, že to v ní žije. Vždyt v letošním školním roce ji navštívilo 2 523 čtenářů a bylo vypůjčeno 4 183 knih. Čtenářský průkaz vlastní 600 čtenářů, z nichž je 300 velmi aktivních, a to je velký úspěch. Velkou zásluhu má na tom naše paní knihovnice Mgr. Božena Vaňková, která o knihy nejen pečuje a půjčuje je, ale také doporučuje dětem podle jejich věku či zájmu. A nejen to – spolupracuje s učiteli I. stupně na individualizovaných hodinách literární výchovy nebo připravuje besedy šité na míru jednotlivým třídám či oddělením školní družiny. Bez její práce by cesta ke čtenářství byla pomalejší.

Nesmím však opomenout, že stále častěji učitelé sami realizují v klidné atmosféře naší knihovny hodinu literární výchovy, vlastivědy, přírodovědy či dějepisu, kdy mají po ruce ukázky, encyklopedie, různé klíče, slovníky, časopisy i DVD. Žáci se zde učí v klidu soustředit, vyhledávat a zpracovávat informace, porozumět textu či zadání, zkrátka rozvíjet čtenářskou a informační gramotnost, která je tak důležitá pro další vzdělávání.

Knihovna se stala místem různých akcí (*Pasování prvňáčků na čtenáře, Týden čtení*), místem výstavek i místem vyhlásování vítězů školních soutěží. Knihovna se stala již nedílnou součástí školního života našich žáků.

Mgr. Anna Příkrylová



Dramatický kroužek očima dětí

Myslím si, že nejlepší bude, když loňský školní rok nechám zhodnotit ty nejdůležitější. Malé herce, co do kroužku chodili... Jen pár poznámek na okraj. Kroužek je určen především prvnímu stupni, ale jestli se projeví zájem i u druhého stupně, myslím si, že nebude problém se domluvit - stejně jako loni. Moc se těším a doufám, že i příští rok, bude mít „dramatáček“ podobnou odezvu. Pokud máte zájem o bližší informace ohledně aktivit kroužku, podívejte se na naše internetové stránky pod družinu.

Marie Krátká

Dramaták je bezva věc. Často hrajem hry, ale hlavně trénujeme na vystoupení. Už jsme jednou vystupovali (Hrubínův les), a teďka trénujeme na další (Šípková Růženka).

Janek 3.C

Dramaták je prima kroužek. Hrajeme hry a hrajeme pohádky. S pohádky vystupujeme před rodiči a kamarády. Ale já jsem ještě nevystupovala. Báví mě a strašně se mi líbí, jak hrajeme hry.

Sima 1.C





Dramaták mě baví. Je bezva. Jsem ráda, že do něho chodím. Jsem nadšená. Paní učitelka je moc hodná. Mám tam hodně kamarádek. Nejlepší kamarádka je Adélka B.

Tereza 1.A

V dramatáku mne baví si hrát různé hry. I to vystoupení mne bavilo. Jako vystupovat s pohádkou. Ráda sem chodím a líbí se mi tady. Jo, a baví mě hrát sudičku.

Sára 1.C

Dramatický kroužek je fajn. Hlavně se mi líbilo hrát Budulínka, a Vypravěče. Líbilo se mi hrát Budulínka v Domě Důchodců, ještě pro rodiče a pro třídy.

David 2. C

V dramatáku hrajeme spoustu her, cvičíme pohádky, učíme se básničky, hrajeme pohádky vlastními slovy. Hrajeme pohádky i před diváky, ale to podle scénáře. Mám to tady moc ráda. Nejvíce se mi líbí hrát hry a hrát vlastními slovy.

Venda 3.B

Dramaták je velmi zábavný kroužek. Za rok 2013/14 jsme v něm hráli hry, představení, soutěže a plno dalších věcí. Představení jsme hráli před mnoha lidmi např. Centrum denních služeb (Dům seniorů), před příbuznými a před spolužáky. V dramatáku máme také soustředění - jednou za rok. Bavilo mne v něm všechno.

Verunka 4.B



„Člověk si něčeho začne vážit teprve tehdy, až to ztratí.“

S těmito slovy jsme opouštěli Čistírnu odpadních vod na Nových Sadech.

Jak by dopadla naše příroda, kdybychom tuto čistírnu neměli? To nechtějte vidět a hlavně cítit.

Procházeli jsme celým objektem a na vlastní oči viděli, jak z velmi znečištěných odpadních vod se pomocí čistících procesů vrací do řeky Moravy zase čistá voda.

Dozvěděli jsme se, co bychom do odpadních vod neměli vůbec zahazovat a splachovat, např. vatové tyčinky, vlhčené ubrousky, olej aj.

Každý člověk by měl tento objekt navštívit, aby si uvědomil, jak důležité je chránit přírodu a nebrat vše jako samozřejmost.

5. B, Iveta Krhovská



Veselé zpívání

Kdyby byla Morava, vyletěla by holubička ze skály a chytla červený šáteček. Ten by letěl spolu s ptáky v dáli a rázem bude zima, bude mráz. S ním Vánoce a koledy a po nich masopust. To se nácpe bratr Kuba spolu s Otesánkem až k prasknutí a přijde jarní čas. Přiskáče zájček a veverky, poznáme ježky, co chodí pěšky, a oslavíme mámin svátek. Potom se vydáme na cestu, kterou znám jen já, kolem hvězdy na vrbě až dojdeme k chajdře v dáli za horama. Tam ale stále prší, prší a tak navštívíme bobra a jdeme s ním spát.

Tak tyto písničky zpíváme v kroužku zpívání na školní družině a k tomu se učíme noty, hrát na jednoduché nástroje a taky trochu tancujeme. Prostě jsme umělci, které baví „Veselé zpívání“.

Jana Kratinová

O tom, že učení není jen „mučení“

Během školního roku jsme toho zvládli celkem dost. O své zážitky bychom se chtěli s Vámi podělit.

Ve školní knihovně měla pro nás připravený pořad paní knihovnice Mgr. Božena Vaňková. Seznámila nás se starými řeckými bájemi a pověstmi. Bylo to velmi zajímavé a touto cestou ji ještě jednou děkujeme.

Vlastivěda a přírodověda v praxi je skvělá. Exkurze do hlavního města Prahy měla velký ohlas. Památky mají své kouzlo. Zážitky završené cestou vlakem neměly chybu.

S kočičkou Olou jsme si rozšířili znalosti o Olomouci.

Učitelé z Anglie přijali naše pozvání na školní výlet do Lanek parku v Ostravě. Zde jsme fárali do dolu a vyzkoušeli si „zkoušku zdatnosti“ důlních záchranářů. Další zastávkou byl Areál čs. opevnění Darkovičky. Bylo velmi zajímavé prohlížet si bunkr a jeho vybavení. Sami naši průvodci se podíleli na jeho obnově. Poutavě vyprávěli o funkci bunkru a o zbraních používaných ve druhé světové válce. V areálu byly i tzv. „katuše“ a 3 tanky, na které jsme mohli vylézt.

V brněnské hvězdárně a planetáriu se nám líbilo promítání pořadu „Cesta ke hvězdám“. Obsahoval ukázky souhvězdí, planet a přípravy kosmonautů.

Exkurze na Dotřídovací linku technických služeb města Olomouce na Bělidlech a do Čistírny odpadních vod na Nových Sadech nás utvrdily v tom, že třídít odpad má smysl.

Je dobré věci, o kterých se učíme, vidět na vlastní oči.

Dovolili jsme si i menší ohlédnutí, neboť končíme na prvním stupni a pět let ve škole již máme za sebou.

5. B, Iveta Krhovská

Praha

Dne 20. 5. jsme jeli na exkurzi do Prahy!!! Jeli jsme tam Regiojetem, bylo to úúúplně super! Ve vlaku byla hrozná sranda. No, abych tady půl hodiny nepsal o cestě tam, tak se posunu. Když jsme vystoupili z vlaku, tak jsme čekali na paní průvodkyni. Jak k nám dorazila, tak následovala cesta metrem a tramvají. Tramvají jsme jeli kolem Národního divadla. Lanovkou jsme se přemístili na Petřín, prošli si zrcadlové bludiště. Z Petřína byla pěkná procházka na Pražský hrad, kde jsme viděli výměnu stráží. Potom následovala Loreta a její zvonkohra, chrám sv. Víta, Vladislavský sál a korunovační klenoty, Zlatá ulička, Karlův most, Staroměstské náměstí s orlojem, Václavské náměstí.... No a po celém dni jsme jeli domů.

5. B, Václav Hladík



Praha

V úterý 20. 5. jsme jeli s naší paní učitelkou a paní vychovatelkou na výlet do Prahy. Sraz jsme měli v 6:30 hod na Hlavním nádraží v Olomouci. Cestovali jsme vlakem Regiojet, bylo to hodně pohodlné cestování.

Po příjezdu do Prahy jsme se metrem, tramvají a lanovkou přemístili na Petřín. Petřín je pražský kopec, na kterém je rozhledna a zrcadlové bludiště. Bludiště jsme si prohlédli, jsou tam báječná zrcadla, která deformují postavy. Potom jsme se prošli parkem až na Pražský hrad. Procházka to byla velmi příjemná s pěkným výhledem na Prahu.

Na Pražském hradě jsme stihli pravidelnou výměnu stráží. Prohlédli jsme si chrám sv. Víta a Vladislavský sál.

Z Pražského hradu jsme pěšky přes Karlův most došli až na Staroměstské náměstí. Bohužel jsme nestihli odbíjení hodin na Pražském orloji. Prohlédli jsme si náměstí a přesunuli se na hlavní nádraží, odkud jsme opět vlakem Regiojet odjeli domů do Olomouce. Cesta proběhla bez problémů. Výlet se mi hodně líbil a rád se do Prahy zase někdy vrátím.

5. B, Marek Kročil



Lanek park Ostrava

Dne 12. 6. naše třída (a učitelé z Anglie) jela do Lanek parku v Ostravě.

Přijeli jsme, nasvačili se a začala prohlídka. Nastoupili jsme do výtahu a jeli dolů. Na podlaže výtahu byl promítán hrozně rychlý a dlouhý pád, ale bylo to jen jako. Dojeli jsme dolů, do prvního důlního patra asi pět metrů pod zemí. Prošli jsme si trasu, různé štolky a občas tam byla nějaká udělaná postava havíře. Na konci nás paní učitelka pomalovala uhlíkem. Vyjeli jsme zpátky nahoru a byla chvilka pauza.

Potom jsme si povídali o báňských záchranářích. Pustili nám o nich krátký film. Také jsme si mohli zkusit jejich výcvikovou trasu, ale trochu zmenšenou.

Na konci jsme měli možnost projet se vláčkem. Já jsem nejela a dívala jsem se. Vypadalo to, jako by moji spolužáci byli v kleci, jako zvířata. Dále jsme pokračovali do Darkoviček.

5. B, Marie Zatloukalová





Hvězdárna Brno

Ve středu 18. 6. naše třída jela do Hvězdárny a planetária v Brně.

Byli jsme v takovém sále, kde plátno bylo na stropě a byly tam polohovací sedáčky.



Setmělo se a pán nám ukázal výhled na oblohu plnou hvězd. Ukazoval nám souhvězdí, hvězdy, planety ...

Potom začal pořad o kosmonautech, který byl super. Točilo se to a různě jinak pohybovalo. Vypadalo to, jako bych tam byla...

Dozvěděli jsme se, že být kosmonautem je fakt fuška. Musí hodně cvičit a sportovat.

Po pořadu jsme si mohli koupit různé suvenýry...

5. B, Marie Zatloukalová



Bunkr a tanky

Začalo to tak, že jsme jeli autobusem do Ostravy do dolu, potom do Darkoviček na bunkr a tanky.

V bunkru jsme viděli např. ruský dvojitý těžký kulomet, potom ruský protitankový kanón ZIS ráže 47 mm. Dále jsme šli do sklepa, kde byla odpočívárna.

V areálu byly tři tanky T-34-85, které měly 85 mm kanón, 45 mm pancíře korby a 85 mm pancíře věže. Tento tank představoval dokonalou vyváženost palné síly, pohyblivosti a pancířové ochrany. Byl to následník tanku, který se jmenoval T-34-76 a byl po druhé světové válce dlouhodobě nejlepší ruský tank.

5. B, Marek Macháček



Něco končí, něco nového začíná...

Tak to v životě chodí. I v tom školním.

V šesti nebo sedmi letech přichází děti do první třídy, stávají se z nich školáci. Než se nadějí, tak se ocitnou ve třídě deváté, loučí se a opouští základní školu.

Menší, či větší loučení, podle toho, kolik roků učí určitou třídu, prožívají učitelé každý rok. Na prvním stupni základní školy může mít učitel některé žáky od první až do páté třídy. V tomto případě, to pro něho je podobné, jako když se loučí deváťáci. Už jen z povzdálí může sledovat, jak se žákům, se kterými prožil část svého života, daří na druhém stupni. Snad si někdy vzpomenu na své začátky.

Pro učitele je skvělé vidět, že se děti do školy těší, dovedou spolupracovat, a i když zrovna nemají dobrou náladu, tak vnímají a čekají, co nového se dozví. Takovou třídou pro mne byla loňská třída 5. B.

„Pátáci“ díky a hodně štěstí, ať se vám vše daří!

Iveta Krhovská

Pět let na Heyráku

Na Heyráku jsem pět let. Je to nejlepší základní škola. Moje nejhezčí vzpomínka je na první den. Jako každý rok, je první školní den přivítání prvňáčků. Prvňáčci jdou do atrie, kde už na ně čekají rodiče, pan ředitel a paní zástupkyně. Potom děti dostanou bonbóny. Pak jdou do třídy, na lavici mají připravené své první učebnice a pracovní sešity. Vše si vezmou domů, rodiče si je vyzvednou, popovídají si s paní učitelkou. Tím pro ně první den končí. Naše paní učitelka se jmenovala Iveta Ženožičková. V první třídě se děti učí počítat do dvaceti, číst a psát.

Na Heyráku jsou všichni učitelé 1. stupně úžasní.

Ve druhé třídě jsme se učili malou násobilku a měli jsme první životní zkoušku. Ti, kteří chtěli, mohli dělat zkoušku do jazykové třídy. Já jsem se dostala. A pak jsem měla za paní třídní učitelku Ivetu Krhovskou. Se kterou jsme zůstali až do konce páté třídy.

Jsem moc ráda, že jsme měli tak dobrý kolektiv...

5. B, Michaela Marková

Pět let na Heyráku

Ještě dřív, než jsem nastoupil na Heyrák, bylo mi jasné, že tato škola bude jedna z nejlepších v Olomouci. A to se mi potvrdilo už na slavnostním přivítání prvňáčků. Všude to bylo tak hezké, a dokonce tam byl i pan primátor.

V první třídě jsme měli paní učitelku Krhovskou, která nám všechno vysvětlila. To bylo celkem jednoduché. Jenže přišla druhá třída, ta byla o něco těžší. Přišly základy násobilky a ke konci roku přišla nabídka do jazykové třídy. Nejdřív se mi tam nechtělo, ale potom jsem to zkusil a dopadlo to dobře, vzali mě. Se mnou se tam dostalo pár mých spolužáků, nějaká děcka z jiných tříd, ty jsem znal. Dostalo se tam pár děcek i z jiných škol. Třetí třída byla v pohodě, čtvrtá taky. V páté jsem dělal zkoušky na gymnázium. Udělal jsem je, takže tuto školu musím opustit.

Bylo to tu bezva, díky za všechno!

5. B, Ladislav Hlávka

Heyrák a já

Na této škole jsem už od první třídy. Docela se mi tu líbí a měla jsem zatím samé dobré učitele. Chodí sem i moje sestra, také už od první třídy.

Letos jsem dělala zkoušky na gymnázium, ale rozhodla jsem se, že zůstanu tady.

Od třetí třídy jsem v jazykové třídě a měla jsem zatím vždycky samé jedničky. Líbí se mi, že naše škola je zapojena do různých projektů a každý rok k nám jezdí Angličani.

Naše škola, za pět let co sem chodím, prošla rekonstrukcí hřiště a celé školní budovy. Teď to tu vypadá o trochu líp....

Teď už půjdu na druhý stupeň, tak uvidíme, jaké to bude.

Jsem ráda, že chodím na Heyrák.

5. B, Lucie Bízová

Tři roky na Heyráku

Na Heyráku jsem tři roky. Když jsem sem přišel, byl jsem trochu nervózní, jaké to tu bude. Moje minulá škola byla mnohem menší. Ale brzo jsem si zvykl. Tahle škola je lepší, než ta druhá. Jsou tu dobří učitelé, velký prostor a hezké hřiště i docela dobře tady vaří.

5. B, Daniel Nevrla

Rok na Heyráku

Heyrák je super škola. Jsem tady jen jeden rok, ale moc se mi tu líbí.

Poznal jsem tady nejlepšího kamaráda Vaška a další kámoše:

Martina, Patrika, Marka, Milana...

Jsou tady dobří učitelé, dobré akce, výlety

Nejvíce mě baví angličtina, tělocvik a informatika.

Dost jsem se tady naučil.

Těším se na další roky na Heyráku.

5. B, Michal Soldán

Školní výlet

Konečně jsme se dočkali konce školního roku a hlavně výletu, odměny od našich učitelů za to, jak dobře jsme ve škole pracovali. Naše třída je také na výlet. Na Hartovsku na Graty Hopíček opíkat špekáčky a hrát různé hry. Když jsme tam přijeli, dostali jsme první úkol: seřadit se podle měsíce narození a to bez toho, aniž bychom na sebe mluvili. Až jsme byli seřazeni, pan učitel nás rozdělil na čtyři skupinky. Na červené, zelené, modré a žluté. Pak jsme šli lesem, kde nás pan učitel seznámil s velmi zajímavou hrou, kterou jsme hráli celý den. Pokračovali jsme na myštinu, na které jsme si zahráli tři hry: „ocasovka“, „hrad“ a „lenochod“. Myslím že když budu mluvit i na ostatní, můžu prohlásit, že nás to všechny moc bavilo. Pak jsme přišli k tábořišti a s pomocí šifry zelený tým našel poklad. Potom jsme si opíkali nad ohněm každý co má rád. Viděla jsem toho, že si tam někdo opíkal i banán. To následovaly další dvě hry a nakonec jsme se ještě zastavili i v restauraci. Odkamem na zastávku a hovorá domů. Tento výlet se mi líbil ze všech nejvíce. Jsem ráda, že mám další nové vzpomínky.

Tebra Grigárková

Hledání stříbrného pokladu a ostatků JANA HUSA na KARTOUZCE

V úterý 17.6. jsme vyrazili se 6.B na školní výlet, dobývat zbytky vykopávek kláštera a husitského opevnění Kartouzka. Už na první louce jsme se roztřeňovali na hrách „LENOCHOD, ŠÁTKOVANÁ a HRAD“. Lesní cestou po modré jsme se snažili odbourat zbytky civilizačních předsudků o škodlivosti lesní spíny. Při výkřiku „POTOPA“ se všichni museli vyšplhat na strom nebo vylézt na pařež. „BOMBA“ znamenala ihned a co nejrychleji zalehnout na zem. Myslím si, že jsme si s kolegou nejvíce užívali povel „NEPŘÍTEL“, protože než jsem napočítala do deseti žáci museli zmizet v lese a v tichosti vydržet, až se nám podařilo někoho objevit. Také vzpomínka na film Svatební cesta do Jiljí sklídila úspěch. Při výkřiku „BOURKA“ musel každý položit dlaně na zem rovnoběžně s chodidly a větvičku nebo stéblo do pusy jako hromosvod.



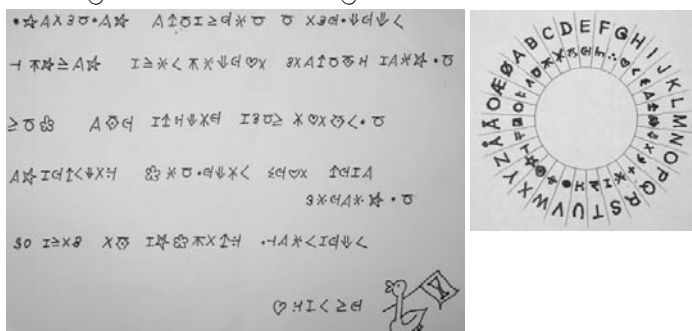
Obr. č. 1 - „BOURKA“



Obr. č. 2 - „BOMBA BĚHEM STONOŽKY POSLEPU“

Když jsme dorazili na rozcestí pod Kartouzku, pan učitel Dvořák začal vzpomínat na zbytky znalostí o době husitské a mezitím jsem šla schovat stříbrný poklad. Pomocí šifry nebyl problém vyluštit vzkaz od Husitů, kde hledat stříbrný poklad a ostatky Jana Husa.

A co vy, zvládnete to taky?

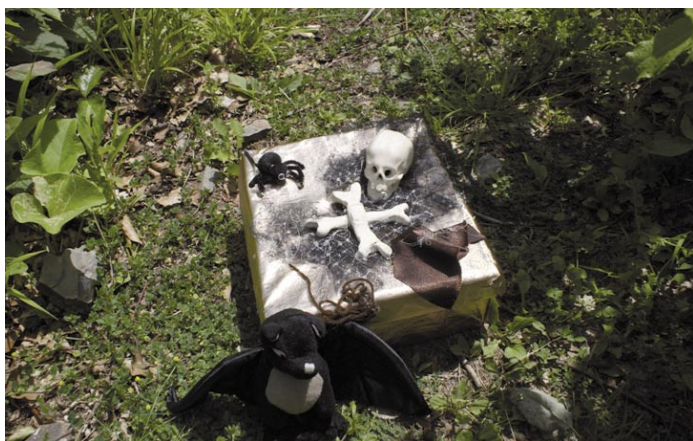


Obr. č. 3 a 4 - VZKAZ OD HUSITŮ A ŠIFROVACÍ TAHÁK

Výsledek:

..... VYKOPÁVKA KLÁŠTERA A OPEVNĚNÍ
ZBYTKY STŘÍBRNÉHO POKLADU SKRÝVÁ
TAM, KDE SLUNCE SPÁT CHODÍVÁ
KYSELINOU MRAVENČÍ JEHO LESK PŘEKRÝVÁ
30 STOP OD SYMBOLU VZKŘÍŠENÍ.....

Pokud vyrazíte na Kartouzku, hned budete vědět odkud měřit západním směrem asi 30 stop a třeba pod kopřivami ještě nějaký poklad objevíte jako 6.B a o dva dny později 6.C?!



Obr. č. 5 – Poklad sladkostí z 15. století i s kosterními ostatky Jana Husa

Naším přáním bylo vracet rodičům děti špinavé a smradlavé (i to nebyl problém díky opékání špekáčků). Tak snad se nám to s kolegou povedlo!?

Silvie Svobodová – třídní uč. 6.B 2013/14

...Nejvíce se mi líbila hra „hrad“, která byla dost hustá, a opékání buřtů, super byla i procházka lesem. Nelíbila se mi hra „lenochod“. Úplně hustý bylo se procházet poslepu. A jak pan učitel zařval: „VLČI!?!“, měla jsem z toho šok celého výletu.

Tereza Levková, 6.B



Obr. č. 6 – Vyšokovaná Tereza Levková a Jasmina Džubáková a špekáčková serenáda



Obr. č. 7 – Adam Fiury šplhající do bezpečné výšky při potopě

Nejvíce se mi líbilo asi skoro všechno, ale nejvíce asi bitva o hrad a neustálá překvapení jako např. bomba, potopa,... Při jednom z těchto překvapení (potopa) jsem musel vylézt na strom. Potom se mi velice líbila honba za pokladem a opékání špekáčků v troskách kartouzského opevnění. Ke konci jsme si všichni kolektivně házeli frisbee a nafukovacím balónem. A po tomto skvělém dnu jsme se museli zase rozejít domů....

Adam Fiury, 6.B

...Nejlepší hra, co jsme hráli, byla „HRAD“. Udělali jsme si kruh z šátků a půlka šla dovnitř, ti hrad bránili. Ti, co nebyli v kruhu, hrad dobývali a vytahovali je z kruhu ven.

Filip Gröger 6.B



Obr. č. 8 – Začátek boje při dobývání HRADU a 6.B



Výlet s příchutí tvarůžků

Naši učitelé se rozhodli, že i přes naše zlobení se 6.B a 6.C s paní učitelkou Svobodovou a panem učitelem Dvořákem a Mičákem vypraví na exkurzi do Střední Moravy. (**Jasmina Džubáková**)

Dne 4.6. jsme jeli na výlet do Mladečských jeskyní, do Loštic do muzea tvarůžků a do arboreta v Bílé Lhotě. (**Tereza Klechová**)

Výlet začal v 7:45 srazem u školy. Impozantní bylo, že jsme vyrazili až za 10 minut. Přišli jsme na Brněnskou, kde už čekal autobus. Ani už nevím, v kolik jsme vyjeli. Jeli jsme asi 30 minut. Seděl jsem hned za učitelem, takže jsem občas něco zachytil!? (**Radek Večerka**)

Největší zábava byla v autobuse, zpívali jsme, tančili, atd. (**Kája Magnová**)

Nejdříve jsme se ocitli na obyčejném parkovišti, a aby byla lepší atmosféra, učitelský sbor vymyslel cestu do Mladečských jeskyní poslepu. Nejdříve jsme se tréninkově prošli po parkovišti a pak po chodníku k jeskyním. Protože to měla zadní část těžší, tak se pár žáků „nabořilo“ do patníků, taky na nás štěkal pes,... no vůbec to ti slepí nemají jednoduché. Nakonec se všichni bezpečně dopravili na místo, kde všichni posvačili. (**Lukáš Procházka**)



Obr. č. 1 – Formace STONOŽKA

Pan učitel řekl, ať si vytáhneme šátky a zavážeme si oči. Poslepu jsme se měli seřadit podle velikosti, a pak jsme vytvořili formaci „STONOŽKA“ a vydali jsme se k Mladečským jeskyním. (**Anička Veselá**)

Jak jsme dosvačili, vešli jsme do místnosti, kdy byly vystavené kosti pravěkých tvorů, ale také tam byly zuby a lebky. Před námi byl vchod do jeskyně. Přišli jsme k pravěkému ohništi, kde byly zuby a kosti pravěkého člověka. Bylo to tam dost zajímavé. (**Filip Gröger**)

Po jeskyních nás provázela paní průvodčí, vysvětlovala, jak se která jeskyně a krápníky jmenují, jak vznikly, co připomíná,... Taky nám zhasla, abychom okusili pravou tmou. Všichni se po chladné procházce v jeskyních těšili na sluneční svit a teplo. (**Katka Krestýnová**)

Spousta žáků si koupila amulety a polodrahokamy. Do jeskyní se nám moc nechtělo, protože tam byla zima, ale měli jsme mikinu. Oblékli jsme si je a změnilo se to na pozoruhodnou cestu v podzemí. Měli tam 3 patra: první do 17m pod povrchem, druhé patro do 20m a třetí patro do 30m. Prošli jsme 375m podzemní stezky. (**Ema Brejchová**)

Mě osobně se nejvíc líbily Mladečské jeskyně. Bylo to tam super. Pořád jsme vcházeli z jeskyně do jeskyně a paní průvodkyně nám říkala zajímavé věci o jeskyních. Ke konci nám paní průvodkyně zhasla, ale bohužel tam pořád někdo svítil mobilama, takže jsme z toho nic neměli. Chtěla bych se ještě někdy tam podívat, protože si myslím, že to byl jeden z nejlepších výletů, které jsem kdy zažila. (**Tereze Lošťáková**)



Obr. č. 2 a 3 – Mladečské jeskyně

V Lošticích jsme šli za vůní, která nás vtáhla rovnou do prodejny s tvarůžkami. (**Luboš Holczer**)

Když jsme přišli do Loštic, nejdřív jsme se vydali do prodejny tvarůžků. Ze začátku tam byla taková nepříjemná vůně, která po chvíli přestala. Měli tam na výběr asi 50 druhů tvarůžků a sýrů. V muzeu nám pouštěli film o vzniku olomouckých tvarůžků. Olomoucké proto, že se dováželi z Loštic do Olomouce na trh. (**Martina Jakubcová**)

Po filmu jsme šli nahoru do patra, kde byly vystavené různé věci, kde dozrávaly tvarůžky, potom jsme šli do sklepení, kde byly zase pomůcky na zpracování a výrobu tvarůžků. (**Simona Matejiková**)

Navštívili jsme muzeum výroby tvarůžků, byl tam velké škaredé pavouk. (**Dominika Maceková**)

V tvarůžkové cukrárně místo toho, aby si někdo koupil nějaký zákusek z tvarůžků, všichni si kupovali ledovou tříšť, hlavně modrou. Měli pak všichni modré zuby. (**Denisa Neumannová**)

Poslední část naší výpravy byla procházka arboremem v Bílé Lhotě, kde jsme měli možnost poznávat různé rostliny. Naše exkurze byla super a byla velice poučná. (**Tereza Levková**)

V arboretu jsme se procházeli mezi rostlinami, někteří si zakoupili kytku, fotili jsme se v altánku, hráli hry, poznávali neznámé kytky, hráli šachy a odpočívali. Bylo tam menší jezírko a Mira si chtěl zahrát na zvířátka, tak ze sebe udělal labuť. (**Tereza Človečková**)



Obr. č. 4 – Labutí jezero a Mirek Mandys

V arboretu si skoro každý koupil velice levnou kytku, jedna stála v průměru asi 15 Kč. Každý si také zvednul (min. 1x) velkou šachovou figurku, u jezírka Mirek předváděl baletní kreace z baletu Labutí jezero. Všichni (skoro) se v arboretu zabývali hledáním marihuany nebo konopí. Nakonec jsme se svolali na společné foto. (**David Stareček**)

Poté jsme jeli zpátky ke škole, v autobuse jsme si zase zpívali „Bomby“. Tento výlet se mi moc líbil a doufám, že příští rok si taky užijeme tolik zábavy a zážitků. (**Kája Lošťáková**)



Obr. č. 5 - Arboretum Bílá Lhota a 6.B

Vý/úlety se šestáky

Poslední školní den jsem pochválil svoje šestáky, jak zvládli svůj první rok na druhém stupni. Pochválil je možná trochu silný výraz ☺, ale ocenil jsem, jak si poradili se všemi změnami, které je v tom uplynulém školním roce čekaly. Noví učitelé, nové předměty, noví spolužáci – ono to pro ně opravdu nebylo jednoduché.

Pro třídní učitele na druhém stupni je to ale stejně složité. Vidí se se svou třídou jen několik hodin týdně a přitom se musejí stát vychovatelem, statným ošetřovatelem, policajtem i soudcem, psychologem i maminkou (to poslední mi pravda moc nejde) a k tomu ještě musejí zvládat všechny třídnické povinnosti. Mimoškolní akce nám tak pomáhají vidět se jinými očima. My jsme se opravdu viděli jinak.

S žáky 6.C a 6.B jsme spolu s paní učitelkou Silvií Svobodovou podnikli několik výprav, které se ukázaly jako velmi dobrodružné. Na podzim jsme byli v Praze. Vzpomínáte, jak jsme prostáli cestu tam v řadě na WC? Mohli jsme se snažit sebevíc – viděli jsme korunovační klenoty, střídání Hradní stráže, navštívili jsme vánoční trhy na Staroměstském náměstí, ale hitovkou mezi šestáky byla cesta vlakem a ta nekonečná fronta mezi dvěma vagony na záchod. Těsně před vánocemi jsme si zašli na náš první tradiční bowlingový turnaj. Taky úspěch! Koule jen litaly, hodně často v korýtkách podél drah. Museli jsme tak „ufukovat vzducholodě“ tvářiček těch, kterým se nedařilo a trucovali. Na jaře jsme se vypravili na exkurzi po střední Moravě – já ji nazývám Putování za tvarůžkovou vůní. To proto, že vůně syrečků na žáky 6.B i C hodně zapůsobila. Zažili jsme toho ale podstatně víc. Nejprve jsme zajeli do Mladečských jeskyní. Hned na začátku jsme byli „uklidněni“, že nás to nezaválí, na stěnách jsou sklička a senzory a kdyby se na nás řítily kameny, budou o tom v kanceláři vědět. Prima, je dobré cítit se v bezpečí! Celou dobu jsem ten strop sledoval! A zatímco jsem v úzkých a klikatých stezkách mířících stále hlouběji do nitra skal překonával návaly klaustrofobie, děvčata se objímala s krápníkem Mumie, chlapci si naopak užívali chvíli naprosté tmy v jednom z podzemních sálů. Velmi mě pobavil jeden z mých žáků. V loštickém muzeu tvarůžků byla u vstupu cedule s nápisem: „Dotýkejte se jenom očima!“ Jako správný pedagog jsem na to upozornil. Tento chlapec se tedy nahnul nad nejbližší exponát, otevřel oči dokořán, podržel si víčka a dotýkal se jej jen očima. Mám to na fotce! Pak chtěl taky vlézt do obrovské kádě na zrání tvarohu, ale to je celkem normálka. Moc se mi líbilo v arboretu v Bílé Lhotě, kam jsme zamířili z Loštic. Jo, takhle nějak by mohl vypadat můj zámecký park. Navíc jsme tam s panem učitelem Milčákem, který nás doprovázel, ukázali dětem, jak se správně hladí jedle a fotografovaly v kapradí. Těsně před koncem školního roku jsme vyjeli na Svatý Kopeček a odtud se vydali na Kartouzku. Tentokrát s každou třídou zvlášť. V úterý s 6.B, ve čtvrtek s 6.C. Oba, já i paní učitelka Svobodová, jsme předpokládali podobný scénář, ale zatímco s 6.B to byl celkem klidný výlet (ostatně můžete si o něm přečíst od našich žáků), s 6.C jsme navíc lovili lesní kočičku, okusovali kůru mladých stromků při hře na bouřku, bojovali o život při drobných oděrkách kůže a hroutili se při pohledu na ponožky. No jo, život není peříčko. ☺

Tak takhle jsme taky trávili loňský školní rok. Latka byla nasazena příliš vysoko, to už asi nepřekonáme, i když pár es v rukávu tu stále je ... A navíc, vždyť je teprve září.

Karel Dvořák, třídní učitel 6.C 2013/14



Bambini di Heyrák

Náš školní sbor funguje už neuvěřitelných 8 let. Navštěvují ho převážně děti ze druhého stupně, ale účast ve sboru se netýká jen jich, ale i mladších nebo naopak těch, kteří už Heyrák opustili. Scházeli jsme se dvakrát týdně, vždy v pondělí a pátek odpoledne v učebně hudební výchovy ve sklepě školy pod vedením Dášy Krylové. V repertoáru máme spoustu různých skladeb, od lidových písní, přes barokní až po černošské spirituály. Zpíváme většinou ve čtyřhlase, ale máme i skladby náročnější, kde je hlasů 6. Součástí činnosti sboru jsou i pěvecká soustředění, vždy na podzim a na jaře. Letošní rok byl trochu atypický, protože spousta sborových zkoušek odpadla kvůli nepřítomnosti vedoucí sboru. Proto se konalo jen jedno pěvecké soustředění, a to na podzim v Pohořanech. Zde jsme se připravili na soutěž v Redutě - Pohár SPOZ a také nachystali Vánoční koncert. Koncertem vyvrcholilo naše úsilí v prvním pololetí. Přestože to byl vánoční koncert, konal se překvapivě až v půli ledna, ale to vůbec nevadilo - s chutí jsme si s rodiči a dalšími hosty společně zazpívali koledy a předvedli jim, co jsme se naučili - tentokrát to byla Michnova Česká mariánská muzika. Po koncertu se sbor asi na dva měsíce odmlčel, ale už v dubnu jsme začali znovu zkoušet a také konečně nahrávat vánoční CD. Bohužel venku už bylo hezky, proto docházka do sboru byla slabší. Něco málo jsme nacvičili, ale schováme si to na příště.

Už se těšíme na další práci, na další nové zpěváky a zpěvačky, kteří rozšíří naše řady. Pokud rádi zpíváte, máte smysl pro humor, chcete poznat nové kamarády, toužíte poznat i něco jiného, neváhejte a přihlaste se :) Bereme vás. Na věku opravdu nezáleží, vezmeme i bývalé žáky školy, vaše kamarády a konečně i rodiče :) Těšíme se :)

A ještě několik slov našich sboristů

Jmenuji se Dam Hoang a na otázku, proč chodím do sboru, můžu odpovědět jen: Protože mě to baví. Sbor je skvělejší. Je to super ... hustý, brutální, nejlepší :D

Jmenuji se Domča Švecová. Já osobně chodím do sboru už 5 let, teď to bude šestým rokem a hrozně mě to baví. Je to lepší, jak sedět doma u počítače a nudit se. Nejenže tu nacvičujeme krásné a někdy i mírně krásné písničky, ale užijeme si u toho i hodně srandy. Samozřejmě každý rok se děcka nejvíce těší na podzimní a jarní soustředění, na kterých nacvičujeme na různá vystoupení a různé akce během roku, ale užijeme si i hodně legrace, protože hrajeme různé hry a tak se více skamarádíme. Minulý rok jsme měli zkoušek sice méně, ale díky tomu jsme si toho více vážili a těšili jsme se na každé setkání. Pokud máte smysl pro humor nebo rádi zpíváte a chtěli byste být ve fajn partě, tak přijďte. Budeme rádi :D

Jmenuji se Lenka Ekrťová, do sboru chodím taky už nějaký ten pátek, a přestože jsem ukončila devátou třídu, chci ve sboru pokračovat i nadále, protože ráda zpívám, ale kromě toho si tu užíváme i spoustu zábavy, třeba při nahrávání. Díky sboru máme také možnost poznat nové lidi, které bychom třeba na chodbě jen přešli. Jednou nebo dvakrát do roka se většinou konají soustředění, na kterých pilujeme na nadcházející vystoupení. Kromě zpívání hrajeme na soustředění zajímavé hry, chodíme na stezky odvahy, procházky po lese, je to zábava pro všechny. Za ty roky jsme si mezi sebou vybudovali přátelský vztah a jsme taková dala by se říci sborová rodinka. Zpíváte rádi? Tady je vaše šance. Těšíme se na nové tváře.

D. Krylová, D. Hoang, D. Švecová, L. Ekrťová

Leňula Ekrťová Bambini di Heyrák

Náš školní sbor funguje už neuvěřitelných 8 let. Každoročně nám přibývají nové tváře, nové písničky a nové zážitky. Účast ve sboru se netýká jen dětí druhého stupně, ale i mladších nebo naopak těch, kteří už Heyrák opustili. Scházíme se dvakrát týdně ve sklepě, pod vedením Dagmar Krylové. Kromě zpěvu si užíváme i spoustu zábavy, třeba při nahrávání. Díky sboru máme také možnost poznat nové lidi, které bychom třeba na chodbě jen přešli. Většinou jednou nebo dvakrát do roka se konají soustředění, na kterých pilujeme na nadcházející vystoupení. Kromě zpívání hrajeme na soustředění zajímavé hry, chodíme na stezky odvahy, procházky po lese, je to zábava pro všechny. Za ty roky jsme si mezi sebou vybudovali přátelský vztah a jsme taková dala by se říci sborová rodinka. Zpíváte rádi? Tady je vaše šance. Těšíme se na nové tváře.



Projekt „Učebna 44“ aneb je lepší pracovat rukama nebo hlavou?

Určitě jste si sami všimli, jak je v dnešní době těžké najít dobrého řemeslníka. Pokud seženete dobrého řemeslníka, tak většinou nemá čas anebo si za práci řekne „adekvátní“ cenu. V dnešní době je možnost volby budoucího povolání velmi složitá. Většina rodičů by si přála, aby jejich děti nemusely pracovat rukama jako oni, ale žily se hlavou. Je to krásná představa, že bychom se mohli žít všichni jen hlavou, ale to bohužel nejde.

Volba jít studovat řemesla se dnes dostává do popředí, protože kvalitních a mladých řemeslníků je jako šafránu. Je nutné si uvědomit, že kvalitní řemeslník se v dnešní době má mnohdy lépe než člověk vysokoškolsky vzdělaný. To si spousta rodičů neuvědomuje. Je lepší nechat dítě trápit se na střední škole (průmyslovka, gymnázium...) nebo ho nechat v poklidu zvládnout výuční list s možností dodělat si maturitu? Samozřejmě pokud má dítě samé jedničky nebo vyznamenání, je volba jasná, ale pokud má na základní škole prospěch výrazně horší a baví ho manuální práce? Proč mu bránit ve vyučení?

Právě z tohoto důvodu vznikl na SŠ Polytechnické projekt učebna 44, který je spolufinancovaný EU. Cílem projektu je představit žákům základních škol řemesla a dát jim možnost se s nimi seznámit. Zjistit, co jaké řemeslo obnáší a možnost jejich uplatnění na trhu práce. Žáci se dozví, že si mohou udělat více výučních listů, v rámci studia získají výhody v podobě různých certifikátů, za které by si jinak platili nemalé částky. Také si mohou zdarma udělat autoškolu a využít spousty dalších bonusů. Nejdůležitějším faktorem je, že spousta společností nabízí dobrým a šikovným studentům již na škole, v rámci praxe, možnost uchytit se v renomovaných firmách a získat tak tolik potřebnou praxi, další vzdělání a samozřejmě zaměstnání.

V rámci projektu si žáci měli možnost vyzkoušet jednotlivá řemesla. Měli možnost vyrobit si a odnést krásné výrobky, navštívit výrobní proces ve firmách (exkurze do výroby) a jako bonus si mohli vyzkoušet jízdu autem, samozřejmě v autoškolě. Myslím si, že tento projekt v dnešní době velmi chyběl a pomohl spoustě žákům i rodičům v pohledu na budoucí volbu povolání jejich dětí. Doufám, že tento projekt bude pokračovat dále i bez přispění EU.

Mgr. Štěpán Rubíček



Soustředění tříd 7.A a 8.C - Rejhotice 2014



Že na výukové soustředění nemusí jet vždy jen žáci jedné třídy, zjistili naši sedmáci a osmáci. Zúčastnili se totiž akce pracovně zvané Military Camp Rejhotice 2014. Cílem této akce bylo děti zocelit a připravit pro život, který může být v mnoha ohledech velice náročný. Speciální výcvik začal už na vlakovém nádraží v Olomouci - zde jsme nacvičili zrychlený přesun v útvaru, natrénovali nástup do vlaku a také chování ke spolucestujícím. Cestou jsme dovednosti dětí nadále zdokonalovali, zejména při přestupu v Šumperku. Příjezd na místo jsme zahájili nácvikem různých sociálních dovedností - děti byly rozděleny náhodným losem do 6 družstev, v nichž musely spolupracovat na plnění různých úkolů. Hrál se samozřejmě spousta her, mnohé měly docela bojový charakter - například oblíbený hrad, ocasovka, sovy a vrány a spousta jiných. V noci si děti vyzkoušely svou odvahu na cestě tmavým lesem, vytrvalost a odolnost vůči horku zase na cestě do Velkých Losin. Týmovou spolupráci si všichni prověřili na průchodu sítí či při sběru šíšek a jejich transportu na místo určení, tělesnou zdatnost a přesnost zase při hodu na cíl. Mnozí účastníci výcviku se

naučili stlát své postele a udržovat pořádek a hlavně o pokynech nediskutovat (že, lvánku :D)

Zopakovali jsme si znalosti ze zdravotvědy, takže už umíme znehybnit zlomeninu, zaškrtnit tepenné krvácení a zavěsit ruku do šátku. Také jsme zvládli orientaci na mapě a práci s buzolou, proto se už neztratíme.

Jeden večer jsme si i opekli špekáčky a společně si zazpívali s kytarou (děkují, Aničko a Dame :))

Několik účastníků projevilo přání probdít celou noc a svítání prožít v lese - to jsme jim samozřejmě pod dozorem umožnili, takže mohli na nočním pochodu do Koutů zjistit, jak vypadá probouzející se louka i les.

Na konci akce už nebyl rozdíl mezi sedmákem a osmákem, všichni byli kamarádi.

Všechny činnosti byly bodovány, na závěr výcviku byli všichni vyhodnoceni a odměněni. Zpátky vlakem jely děti způsobilé, mlčící a spící. To byl malý bonus pro rodiče, protože měli ještě jeden den doma klid :)

Dáša Krylová

A zazvonil zvonec....

Bylo nebylo, za devatero horami a devatero řekami se rozkládalo Andělovo království. A nebylo to jen tak obyčejné království, bylo to království celkem neobyčejné. Ptáte se, čím bylo tak zvláštní? To je jednoduché, v tom království totiž žili neobyčejní obyvatelé pocházející ze dvou různých rodů. Rod učenců oplýval hojnými znalostmi z oblasti matematiky, jazyka mateřského i cizího, přírodovědy, chemie, fyziky, dějepisu i zeměpisu a mnoha dalších. Jeho příslušníci svoje vědomosti dál rozšiřovali, ale jejich hlavním úkolem bylo pod dohledem laskavého panovníka své znalosti předávat druhému rodu, rodu učících se.

Jednoho letního dne přišla do tohoto království cestovatelka s žádostí, aby se mohla stát jeho novou obyvatelkou. Sice se stále cítila být příslušnicí rodu učících se, ale patřila už mezi ty druhé. A byla plná dychtivosti rozdávat své těžce nabyté vědomosti dál a to ne jen tak obyčejně ale zábavně a zajímavě, s nadšením a elánem. Asi byste čekali, že malí studentci oplývali stejnou náladou a nadšeně přijímali všechny nové poznatky, ale opak byl pravdou. Nové obyvatelce se oba rody zdály být naprosto nesmiřitelné. Jejím úkolem bylo předávat vědomosti, ale často měla pocit, že krotí dravou zvěř nebo bojuje o své holé přežití. Ku pomoci povolala další cestovatelku, aby i ona okusila nástrahy a nešvary království. Stejně tak i ona si lámala hlavu, jak rozlousknout oříšek a nalézt správnou cestu k rodu učících se.

Než se obě cestovatelky zorientovaly v království a všech jeho pravidlech, uběhly dva roky. Cestovatelky se musely na své pouti vydat dál a s údivem zjistily, že ty nesmiřitelné tábory vlastně nejsou tak nesmiřitelné a že jim bude po jejich žáčích dost smutno a že se samy naučily víc, než co naučily ostatní. Třeba že:

- 3 jablka denně zaženou chmury i lékaře.
- Lepší je jednat s dětmi po dobrém, protože království je přece jen spíš ústav a škola života většinu obyvatel teprve čeká.
- Kousek provázku je někdy lepší než tisíc domluv.
- Vztekát se, nadávat a mít špatnou náladu, když se něco nedaří, nemá smysl, protože dokud jsme zdraví, život je hlavně legrace.
- Naučit děti mít rád cizí jazyk a kulturu je víc, než je přimět, aby znaly všechny dostupné gramatické poučky.
- Že nic nevypadá tak černě, jak se na začátku zdá, případně dobrý rádce je vždy nablízku.
- A hlavně že den s úsměvem je vždy veselejší.

A teď už vážně zazvonil zvonek a začíná další školní rok. Tentokrát už bez nás. My budeme na jiných místech vzpomínat jen v dobrém na to milé království, kde jsme získali mnoho cenných znalostí a zkušeností, a budeme předávat dál to, co jsme se naučili od vás všech.

Děkujeme.

Mgr. Michaela Dostálová a Mgr. Marie Pleskotová

Jak to vidím já? (pohled tř. učitelky)

Poslední červnový čtvrtek jsem se na olomoucké radnici rozloučila se svojí třídou 9. B. Bylo to slavnostní, ale také emotivní. Každý z nás učitelů se v těchto chvílích zamýšlí nad uplynulými roky, uvědomuje si, že opět vyprovodil další své svěťence do dalšího života. Snažíme se vás, žáky, co nejvíce naučit, ale také se podílíme spolu s rodiči na vaší výchově a snažíme se vás připravit na život. Snažíme se přiblížit vás přírodě, sportu... smysl života není jen v učení, vysedávání u počítače, válení u televize... Žijte aktivní život, každý si může najít to své!

Máme radost, když se vaše kroky vrací zpátky k nám do školy, když nám přijdete povědět, jak se vám dál daří, a to nejen na nové škole, ale i v osobním životě.

Jak to vidí žákyně bývalé 9.B (z proslovu při rozloučení třídy v atriu školy)

„Tak je to tady. Devět let uběhlo jako voda, my se ani nestačili pořádně zabydlet (například „zútlunění“ ve stylu dokonalého zmodernění lavic pomocí všelijakých psacích potřeb či vytapetování spodní strany lavic žvýkačkami aj.) a už jdeme pryč. Což mi připomíná jednu nezapomenutelnou věc. Kluci a házení izolepou slepeným papírem ve tvaru kuličky alias míčkem. Vážně kluci? 6. 7. 8. třída... dejme tomu. Ale v 9. ročníku lítat po třídě, dělat si branky body vteřiny ze všeho okolo... ano bylo to velmi psychicky i fyzicky náročné. A jelikož každá z nás aspoň jednou pocítila tu krásně štiplavou bolest na tváři či nad okem, neustále jsme vás prosili, abyste toho nechali. Bylo jasné, že nás musí někdo zkrotit. Nebo aspoň tak jsme si vysvětlovali nelehký úkol naší třídní. Byla to dřina, co paní učitelko? Ano my víme... přes to jede vlak. Všechny ty túry, co jsme měli možnost s Vámi absolvovat, nám daly do života víc než jen nekonečné dny chození všude možně, ale byla to přča, ukázala jste nám, že příroda je krásná a sedět jen doma je nuda. Matika nebyla zrovna naše silná stránka, ale basama s fósama... zvládli jsme to!!

Snad jsme tu zanechali něco dobrého, protože si toho hodně dobrého odnášíme. Děkujeme za krásných devět let života.

E.D. a V.Š.



Chemie

Milí čtenáři, letos měli žáci 9. tříd opravdu štěstí. Abych to uvedla na pravou míru, naše chemikářka, paní učitelka Silvie Svobodová, pro nás obětovala každé středeční odpoledne a to jen proto, že chtěla, abychom nešli na střední jako úplní **PCHA** (ikdyž jsme nakonec toto pojmenování naší menší skupinky chemiků hokuspokusářů přijali). Tedy abych vám nenasadila parohy... **PCHA** neboli



Obr.č.1 – Veronika Špačková a její sloní zubní pasta

parta chemiků amatérů. Měli jsme možnost vyzkoušet si spoustu pokusů a to úplně sami. Samozřejmě jsme museli dodržovat veškerá opatření a dbát na bezpečnost nás i paní učitelky, což si vždy uměla ohlídat. Bohužel / díky bohu jsme školu nesrovnali se zemí a ani učebna chemie nezaznamenala větší škody, nicméně výroba sloní pasty byla poněkud riskantní. Představte si, že by zrovna byla doba sloního páření a ona zmiňovaná skupina chobotnatců by chtěla co nejvíce zaujmout svůj protějšek a vyčistit si zuby.

No jak říkám, risk to byl, ale do toho jsme s tím šli. Nebo jsme chtěli vyzkoušet, jaké to asi je, když vybuchne sopka. Ty naše nevybuchovaly, ale kdybych byla mravenec a bydlela poblíž jedné z našich chemických sopek, nejspíš bych si změnila adresu trvalého bydliště.



Obr.č.2 – Chemická sopka

Toto byly pouze dva příklady našeho experimentování ze spousty dalších pokusů, které nám umožnila paní učitelka vyzkoušet.

Také s námi chemickými myšmi vyrazila do světa. Teda na Přírodovědeckou fakultu v Olomouci. Všem nám spadly brady už při vstupu. A proto říkám, nebojte se chemie, protože chemie je všude kolem nás a čím dříve ji pochopíme, tím jasněji budeme všemu rozumět. Nebojte se chemie!

Veronika Špačková 9.B

Ze života chemického kroužku



Obr.č.3 – Nejdelší faraónův had chemického kroužku – Dan Spurný a Zuzana Soldánová 9.A



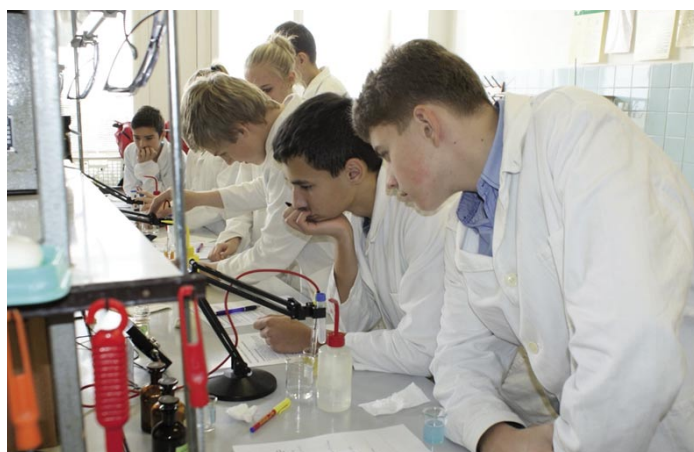
Obr.č.4 – Příprava oxidu uhličitého s 9.B



Obr.č.5 – Faraónův had a Stázka Můčková a Kristýna Grögerová 9.B



Obr.č.6 - Sloní zubní pasta a žáci 9.C a 9.E



Obr.č.7 – Projekt „Nebojte se chemie“ na SŠ logistiky a chemie - 9.C a digitální pH-metr



Obr.č.8 – Projekt „Nebojte se chemie“ - žákyně 9.A
a 9.C při stanovení tvrdosti vody

Začátek lásky k chemii

Minulý rok jsme se poprvé setkali s chemií. Byl to pro nás nový předmět, ze kterého jsme měli všichni strach.

Já osobně jsem si po první hodině myslela, že z chemie nikdy nebudu mít radost a že budu ráda, když nějakým způsobem „prolezu“. Nadšená jsem však byla z paní učitelky. Obzvlášť, když po mých spolužácích sem tam křičela: „Ignorante chemický“. Nakonec jsem měla z chemie jedničku, ale stejně jsem ji jinak moc nezbožňovala.

Letos se ale všechno změnilo. Začali jsme probírat věci, které ve mně vzbuzovaly zájem, což vedlo k mé první chemické soutěži. Neměla jsem velké naděje, ale šla jsem to zkusit. K mému překvapení jsem se dostala do dalšího kola. To se konalo na Střední škole logistiky a chemie v Olomouci. Cesta tam byla zábavná, paní učitelka nás rozptylovala a současně nám ještě vtírkala do hlavy nějaké základy. A najednou ve mně přišel zlom.....všichni vypadali jako přeborníci v chemických pokusech. Po skončení jsem nečekala



Obr.č.1 – Vyhlášení výsledků
oblastního kola soutěže
„Hleď se nejlepší chemik“ – 4.místo
Barbora Dostálová 9.B



obr.č.2 – Chemický kroužek
– exkurze Přírodovědecké fakulty
– Katedra organické chemie

úspěch, ale skončila jsem čtvrtá a jen jedno místo mě dělilo od celostátního kola. V tu chvíli jsem se zamilovala.

Po vánocích se naskytla možnost jít na exkurzi na přírodovědeckou fakultu. Šli jsme s chemickým kroužkem na Katedru organické chemie. Už ve dveřích jsem věděla, že tohle je můj svět. Viděla jsem několik přístrojů, chemikálií, digestoří a věcí, které jsou dražší než náš dům. Odcházela jsem šťastná jako malé dítě a věděla jsem, že se chemii chci věnovat.

V březnu jsem postoupila do okresního kola chemické olympiády, které se konalo na šternberském gymnáziu. Řekla jsem si, že do toho půjdu naplno a každý den jsem s paní učitelkou cvičila, procvičovala a vybrušovala. Moje láska k chemii se prohlubovala, ale bohužel letošní okresní kolo velmi náročné (bylo jen pár úspěšných řešitelů) a já byla po skončení zklamaná. Ani ne z toho, že to bylo těžké, ale nechtěla jsem paní učitelku zklamat. Po těch hodinách doučování strávených s ní se pro mě stala tou nejoblíbenější učitelkou Heyráku.

Mezitím jsem mohla s chemickým kroužkem znovu navštívit Přírodovědeckou fakultu, tentokrát Katedru analytické chemie. Tak ta mi učarovala snad ještě víc. Vidět jeden stroj, který během pár sekund zjistí složení čehokoli. Zaujal mě i zmiyovec – rostlina obsahující síru, díky které tak smrdí. Navštívila jsem i Čajdu, kde jsme v laboratořích gymnázia dělali pokusy. Nebojte, ještě stojí.

Jsem vděčná za to, že jsem si mohla tolik věcí zkusit a vidět. Myslím, že mě to nikdy nepřestane fascinovat, i když jsem si na všech soutěžích připadala jako ten největší „ignorant chemický“!?

Barča Dostálová, 9.B



Obr.č.3 - Chemický kroužek – exkurze Přírodovědecké fakulty
– Katedra analytické chemie

Vysvědčení na radnici

Kolikrát jste byli v historickém sále olomoucké radnice? Že ještě nikdy? No, není divu, vždyť příležitost, kdy se tam můžeme dostat, není každý den. Svátba, vítání občánků ... nebo třeba slavnostní předávání vysvědčení našim devátkům. Ve čtvrtek 26. června, o den dříve než oficiálně končí loňský školní rok, si právě tady víc než 120 devěťáků převzalo své závěrečné vysvědčení a uzavřelo tak své základní vzdělávání. Bylo tomu tak už třetí rok po sobě a snad se z této slavnostní chvíle pro naši školu stává tradice, za což MMO, a především paní Romanovské, velmi děkujeme. Mnozí z nich pozvali své rodiče, prarodiče i známé a bylo vidět, že si slavnostní chvíli užívají. Nastrojené slečny a elegantní mladíci vypadali v tu chvíli úplně jinak, tak nějak roznutě a dospěle. Na cestu do dalšího života jim popřáli jejich třídní učitelé, vedení školy i zástupci města – Ing. Karel Šimša, olomoucký radní, a Ing. Jana Moudrá, předsedkyně komise pro občanské záležitosti. A pak už byl konec... vysvědčení drželi v ruce společně s krásnou plackou potvrzující, že jsou „Hvězdní absolventi Heyráku“, tak ještě pár slov na rozloučenou, úsměv a zamávat, naposled se společně vyfotit... a hurá na prázdniny! A po nich už ne na Heyrák, ale na střední školy a učiliště, protože na Heyráku už budou jiní devěťáci, kteří se na svou slavnostní chvíli budou celý rok těšit.

Ludmila Balíková



School Art 2013/14

ZŠ Heyrovského je velká škola plná energických lidí. Řídíme se heslem „Škola v pohybu“, protože sport nám rozhodně není cizí ☺ A tak není divu, že i v hodinách výtvarné výchovy dochází k úžasné napínavým zápasům...

„Paní učitelko,“ hlásí se žáček, „já už to mám hotové.“ Od začátku hodiny uplynulo nanejvýš 20 minut a žáček je ve škole nový, proto netuší...

Paní učitelka odevzdaně kroutí hlavou, ví, co přijde. Žáček se s úsměvem řítí ke katedře, jako by běžel olomoucký půlmaraton a před ním se skvěla cedule „cíl“, cestou porazí tři židle a výkresem „sejme“ náročné účesy čtyř spolužáků. Vítězoslavně položí svůj „dokončený“ výkres před rozhodčího.

„Tak to tedy rozhodně nemáš,“ konstatuje paní učitelka, za posměšného šumu již vědoucích a znalých žáků. „Na tom je přece ještě spousta práce,“ ostatní žáci si potichu říkají tatáž slova. „Copak to nevidíš?“ Nevidí.

„Podívej, tolik volného místa, takový parádní výkres, fantastická gramáž, sáhni, ta kvalita. A takové malé blešky. A co ta nevyvážená kompozice, myslí na zlatý řez, to je přece jasné. Ty barvy, tam musí být snad nějaká harmonie. Vzpomeň na Cézanna. Koukni na ty výrazy ve tváři, to musíš předělat, Perugino, ten uměl namalovat nádherné oči. Počkej, ukážu ti reprodukce.“ Rozhodčí odchází pro knihy. Žáčkově tuhne úsměv na rtech a koulí očima na vrch hlavy. Hlavou mu proudí myšlenky: „Kompozice, zlatý řez, harmonie, to je mimóza. A ten Cézanne a Perugino, to jsou snad nějaké výtvarné nadávky, ne? Ta ženská není z Venuše, ta přiletěla z jiné galaxie!“ Žáček stojí jako kůl v plotě.

„Ale no tak neboj. Tady je to prázdné, ještě něco přikresli, tohle udělej větší a přidej stíny, takhle. A pak ještě žlutou a oranžovou sem, sem a sem. A oči zkus kreslit takhle,“ zasáhne mimozemšťan tužkou. „A sluníčko v rohu přenechej dětem ve školce, tady už ho kreslíme jinak.“ Žáček odchází na místo mírně zmaten.

Za deset minut s úsměvem přikluše a položí výkres vítězoslavně na stůl. „Hotovo!“

„Tak to tedy rozhodně nemáš!“

Výtvarka je opravdu náročný předmět pro všechny zúčastněné? Práce se ale daří, a tak jako nedávno dostala naše škola nový háv, snažíme se i my přispět k hezkému a příjemnému školnímu prostředí. S každým školním rokem přibývají na chodbách projekty (Leonardo, Michelangelo, gotické madony, Flořina fauna a Faunova Flora), deváté ročníky dělají opravdu krásná tabla, aby ještě po vylétnutí z rodného školního hnízda bylo na co vzpomínat. Jelikož jsme moderní a držíme krok s dobou, nezaváhaly jsme, když jsme měly možnost pořídit na stěnu u učebny opravdové grafitti, které „nasprejoval“ Jakub Homola (naš bývalý žák). A velkou radost nám udělal i úspěch v soutěži Na kole bezpečně, ve které se umístili žáci 5.D (Filip Slaviček, Dušan Deák, Vojtěch Pitron a Michal Guzik) a Patrik Stoklasa z 8.D. S ročními obdobími se mění nástěnky a ostatní výzdoba. Právě uplynul školní rok byl ve znamení ptactva, a tak nám chodby ozdobili opeřenci nejružnějších tvarů, barev, vzorů a ornamentů. Počkejte si, co nás čeká ve školním roce příštím...☺

K naší velké radosti se hlásila skupina deváťáků i na výtvarné obory, proto jsme kreslili a kreslili a malovali a kreslili... A nakonec se téměř všichni na vytoužené školy dostali. Určitou měrou tomu jistě přispěla i inspirace, kterou jsme načerpali na mimořádně skvělých výstavách (Ivan Titor, Jan Saudek a Zdeněk Burian). Ve výtvarce se vskutku nenudíme a těšíme se na další školní rok.

Jana Svobodová a Michaela Konečná





A protože nás zajímají i ohlasy zvenčí, požádaly jsme dvě šikovná děvčata z 8.B (Hanku Motkovou a Terezku Šrámkovou), aby si na chvíli zahrály na reportérky a vyzpovídaly vedení, učitele i žáky, jak se jim výtvarná a vše kolem ní vlastně líbí.

1. Líbí se vám výzdoba školy?

Ludmila Balíková (zástupkyně pro 2. stupeň): Ano, jsem ráda, že je barevná a veselá.

Oldřich Anděl (ředitel školy): Líbí, je pěkná. Mohla by být ještě ve větší míře. Jen aby ji neničili žáci. Paní učitelky a žáci dostávají pochvalu.

Jiřina Vysloužilová (učitelka matematiky a občanské výchovy, výchovná poradkyně): Ano.

Hana Della Santa (učitelka angličtiny): Ano, líbí.

David Čech (učitel zeměpisu a tělesné výchovy): Ano, líbí se mi hlavně výzdoba v koridoru a u šaten, kde to je vidět.

Sára Navrátilová (žákyně 9.A): Výzdoba je bezva, je super, že se mění a že žáci můžou ukázat, co v nich je.

2. Zlepšili byste ji nějak?

L. B.: Myslí, že se výzdoba pravidelně obměňuje a každý nový nápad je vítán.

O. A.: Zlepšovat se dá ve všem, mám rád moderní věci.

J. V.: Vždycky to může být lepší, ale nemám žádný nápad.

H. D. S.: Dala bych víc výzdoby do přízemí (sloupy kolem tříd a schody do prvního patra).

D. Č.: Častěji obměňovat.

S. N.: Asi bych zkusila, aby jí bylo víc, ale Heyrák je hodně velká škola... Mohly by se dělat i nástěnky věnované jednomu žáku, třídě atp.

3. Jaký na vás dělá dojem, považujete ji za důležitou (výzdobu)?

L. B.: Je to fajn, nemám ráda bílé stěny jako v nemocnici.

J. V.: Pozitivní a radostný.

H. D. S.: Je to pro mě příjemné a pozitivní.

D. Č.: Působí to na mě pozitivně, hlavně když je to veselá a vtipná.

S. N.: Určitě je důležité, aby byla škola hezká a aby se prezentovala i výtvarně. Navíc si toho všimají i rodiče.

4. Líbí se vám učebna výtvarné výchovy?

L. B.: Hlavně aby se líbila žákům, ti v ní tráví své hodiny.

O. A.: Z pohledu ředitele školy dostává učebna zabrat, jak ji žáci ničí. Ale bývalo hůř.

J. V.: Mohla by být hezčí.

H. D. S.: Moc ji neznám, nemůžu soudit.

D. Č.: Mohla by být lepší, vybavenější, záleží hlavně na vyučujících.

S. N.: Učebna se mi líbí, je vidět, že to není běžná třída, výzdoba je, alespoň pro mě, taková jiná, zajímavější.

5. Je dobře, že jsou vystaveny práce žáků?

L. B.: Ano, je dobré mít se čím chlubit.

O. A.: Ano, samozřejmě.

J. V.: Ano.

H. D. S.: Určitě, je dobré ukázat, co umí.

D. Č.: 100%

S. N.: Rozhodně, dělá nám to radost?

6. Máte/měli jste výtvarnou výchovu rádi?

L. B.: Z výtvarky si toho moc nepamatuju, mám pocit, že jsme kreslili pořád to samé (stromy).

O. A.: Neměl jsem ji moc rád, mám raději sport.

J. V.: Ano, měla.

H. D. S.: Měla, bývaly to často zábavné hodiny. Bavilo mě kreslit.

D. Č.: Měl, ale učitelé na tom byli hůř, když viděli moje výkresy. Bojoval jsem s tím.

S. N.: Výtvarka patří k mým nejoblíbenějším předmětům, protože ráda kreslím, baví mě to a hodiny byly fakt super.

7. Jsou/byly pro vás hodiny výtvarné výchovy poučné?

L. B.: Vůbec, neumím nakreslit skoro nic, skončila jsem u prasátka jedním tahem.

O. A.: Moje ruce na to nejsou. Těžko bych si na něco vzpomněl.

J. V.: Ano, rozšířilo mi to estetické vnímání.

H. D. S.: Ano, zjistila jsem, jak se to všechno vytváří atd.

D. Č.: Ano, obdivuju lidi, kteří dokážou všechno ztvárnit (obličej, stavby, věci, ...).

S. N.: Hodiny byly poučné, dozvěděli jsme se hodně věcí o malířích, obrazech, perspektivě apod., a navíc jsme se naučili i různé techniky. Paní učitelky jsou super.

8. Vyhledáváte i mimo školu výtvarné umění?

L. B.: Ráda chodím na výstavy, i když nejsem odborník a obrázky se mi buď líbí, nebo nelíbí.

O. A.: Na výstavy nechodím, ale rád se podívám na designové vychytávky.

J. V.: Rozhodně, mám kolem sebe ráda krásné věci.

H. D. S.: Navštěvuji výstavy, ráda se podívám na historické umění.

D. Č.: Mám rád komiksy (např. výstava Káji Saudka).

S. N.: Ano, vždycky to byl můj koníček, kreslím si pořád, zajímají mě i výstavy. Navíc mě teď čeká i střední škola s výtvarným oborem.

Hvordan har du det?



Na tuto otázku asi nedpovíme, protože dánština se na Heyráku neučí, ale zato si naši žáci mohou od loňského roku vybrat už ze čtyř cizích jazyků – kromě angličtiny, němčiny a španělštiny i ruštinu, o kterou je stále větší zájem. S angličtinou se naši žáci setkávají v rámci nepovinného předmětu už od první třídy, v jazykových třídách pak od šestého ročníku přibývá druhý cizí jazyk. A všem ostatním, kteří do jazykovky nechodí, se druhý cizí jazyk objevuje v rozvrhu povinně od osmé třídy. Před jazyky tedy – a to nejenom na Heyráku – není úniku. Co je tedy v oblasti cizích jazyků u nás nového?

Loňský školní rok začal dlouho očekávaným zájezdem do Velké Británie, ze kterého se všichni vrátili spokojeni a mnozí i s chutí se do angličtiny více „zakousnout“. Jiní zase přijeli s přáním do Londýna a okolí zase brzy vyrazit. Podzim pak žáci loňské 9.B věnovali přípravě na mezinárodní Cambridgeské zkoušky a jejich úsilí bylo řádně odměněno, neboť všichni naši kandidáti zkoušku KET s přehledem složili, a jedna slečna navíc s výborným výsledkem zvládla zkoušku PET, což je v podstatě maturitní úroveň. I letošní devátáci budou zkoušky KET / PET na začátku prosince skládat a já pevně věřím, že budou stejně úspěšní! Na jaře se nám v rámci mezinárodního projektu „The Voice of European Teachers“ (více na www.european-teachers.eu) podařilo navázat spolupráci s katalánskou školou Escola Roureda Sabadel poblíž Barcelony. Žáci loňských jazykových tříd 5.B a 6.B pracovali na dvou měsících projektech – se španělskými kamarády si vyměnili vzkaz v 'láhvi' a svůj rodinný 'strom' se jmény nejbližších příbuzných. Více informací, fotografie i krátké video najdete na <http://identitymessageinabottle.blogspot.com/es/>. Ve spolupráci budeme určitě pokračovat i letos, navíc mnozí žáci uvedených tříd už navázali emailovou komunikaci se svými katalánskými kamarády, což se budeme snažit rozvíjet. V rámci stejného projektu se pak do mezinárodní spolupráce zapojili i žáci loňské 8.B. Společně se svými vrstevníky v Rakousku, Holandsku a Belgii vytvořili mezinárodní hru - karetní kvarteto, díky kterému se o všech čtyřech zúčastněných zemích dozvěděli plno nových věcí ... a hraní kvarteta v angličtině je navíc velice bavilo. Již tradičně jsme se úspěšně zúčastnili konverzační soutěže v angličtině, nově jsme se zapojili i do soutěže v němčině a nebojte, i další jazyky postupně přijdou na řadu. Pořídili jsme nové učebnice angličtiny, němčiny, španělštiny i ruštiny a v němčině se slibně vyvíjí spolupráce na projektu s Pedagogickou fakultou UP, který by pro naše žáky měl být velkým přínosem. Podalí jsme i přihlášku do mezinárodního projektu spojeného i s výměnnými pobyty žáků a teď už netrpělivě čekáme na výsledek schvalovacího řízení. Loni jsme vyzkoušeli kroužek francouzštiny, letos by to pro změnu mohla být italština nebo nějaký jiný jazyk. Je toho docela dost, že?

Největší novinkou je ale vytvoření nové jazykové učebny, která bude sloužit především k trénování a rozvíjení poslechových a komunikačních dovedností. V této nové učebně začneme pravidelně vyučovat od září, všichni žáci jazykových tříd od 5. ročníku v ní budou mít alespoň jednu hodinu týdně. O tom, jak nám to v naší nové jazykové laboratoři půjde, vám povíme někdy příště.

A kdybyste chtěli vědět, co by vám na úvodní otázku „Jak se máš?“ asi tak Dán odpovídal, nejspíš by to bylo „Godt, tak.“. Překlad si zkuste najít ve slovníku ☺.

Mgr. Ludmila Balíková

La-Ngonpo

Ve školním roce 2013/2014 se žáci třídy 8. B, třídy s rozšířenou výukou jazyků, zapojili do vzdělávacího projektu La-Ngonpo. Ten je zaměřen na multikulturní a globální výchovu pro žáky od 12 do 16 let.

Žáci během celého školního roku plnili různé úkoly v rámci hodin angličtiny, občanské výchovy a výtvarné výchovy. Postupně tak prošli zajímavá témata jako Kruh (kde se dozvěděli něco více o své osobnosti), Hrdina (zde se zamýšleli nad samotným významem tohoto slova a pracovali s přídavnými jmény, která hrdinu vystihují), Voda (snaha o výrobu plastového moře a získání důležitých informací o ochraně životadárné tekutiny) a mnohé další. Nutno dodat, že většina aktivit byla řešena v anglickém jazyce.

Práce na projektu se však neomezovala jen na školní třídy. Během přípravy na projektové hodiny zpracovávali žáci také domácí úkoly. Někdy bylo potřeba spočítat spotřebu igelitových tašek za týden nebo přinést nějaké plastové odpadky, jindy zase vyfotit např. kruhy v obilí. Samozřejmostí byla práce s počítačem, internetem a fotoaparátem.

Musím přiznat, že když jsem poprvé oznámila zapojení se do projektu žákům, s velkým nadšením jsem se nesetkala. Postupně však žáci přicházeli aktivitám na chuť a snad se i těšili na nové úkoly. Dokončovací práce proběhly i na výukovém soustředění třídy.

Ve školním roce 2014/2015 čeká řešení projektu na budoucí 8. B a doufám, že i jím projekt okorení nejen hodiny angličtiny!

Mgr. K. Axmanová



Mé postřehy z německé soutěže o největšího „knihomola“

Dne 28.05.2014 jsem se díky mé paní učitelce z němčiny mohla zúčastnit německé čtenářské soutěže. Tato soutěž se konala ve Vědecké knihovně města Olomouce a spočívala v tom, kdo nejlépe přečte zadanou část textu, tedy kapitolu z německé knihy Anton tauch ab.

Obornou porotu tvořili dva rodilí mluvčí, pan profesor němčiny z pedagogické fakulty a studentka, která studuje na Karlově univerzitě v Praze. Všichni byli velmi milí a ač to mnohdy měli těžké, myslím, že jejich rozhodnutí byla správná.

Mezi námi soutěžícími samozřejmě převládala nervozita, tréma. Přesto nikdo svůj přednes nijak nepokazil. Všichni četli nádherně, i když se každý zaměřil na něco jiného. Někdo se snažil hlavně o precizní výslovnost, další porotu pobavil intonací a vžitím se do postav. Já osobně volila „zlatou střední cestu“. Pokusila jsem se o dobrou výslovnost i intonaci. Navíc jsem šla jako poslední, což mi umožnilo zjistit, jací jsou mí soupeři. Ale přestože jsem měla tuto výhodu, stejně jsem byla nervózní. Naštěstí ze mě nervozita opadla, jakmile jsem začala číst. Myslím, že jsem odvedla dobrou práci a se svým druhým místem mohu být nanejvýš spokojen(a)acut e;. Také jsem ráda za tuhle jedinečnou zkušenost. Moc se mi to líbilo.

Michaela Ondráková 7.B

Deutsch ist doch ein Grund von Europa! Němčina je přece základ Evropy!

Školní rok nám pomalu končí a je mi velkou ctí zrekapitulovat úspěchy našich žáků. Pro některé byl letošní školní rok začátkem ve výuce německého jazyka, jiní žáci plynule navázali na předešlé vědomosti, které již v tomto předmětu měli. Prostřednictvím tohoto článku bych chtěla všechny žáky pochválit za jejich práci a úspěchy a hlavně za to, že jsem opět pocítila zájem o tento náročný cizí jazyk a snahu proniknout do jeho tajů. Dovoluji si říct, že Němčina je druhým nejčastěji vyučovaným jazykem na českých školách. Vliv Německa v Evropě je také nemalý. Kdo mluví německy, může bez problémů komunikovat přibližně se 100 000 000 Evropanů v jejich mateřském jazyce. A tak je zřejmé, že znalost německého jazyka se našim žákům může hodit nejen v každodenním, ale později také v pracovním a osobním životě. Dnešní svět ovládají i jiné důležité jazyky, např. angličtina, španělština, ruština, ale dle mého názoru je němčina i nadále druhým jazykem Evropy. V naší škole dostávají žáci možnost volby, který cizí jazyk si pro svoji budoucnost zvolí. Jsem opravdu moc ráda, že k této volbě patří právě i němčina.

V letošním školním roce probíhala výuka i tak trochu netradičně. Žáci tvořili pracovní listy k různým tématům, měli besedu o historii německých slov, navštívili německé filmové představení, zúčastnili se novodobé soutěže v německém čtení „BÜCHERWURM“ (kde holky obsadily 1. a 2. místo) a s těmi nejmladšími, kteří s němčinou teprve začali, jsme měli příležitost navštívit německou sekci ve vědecké knihovně, kde pro nás byl připraven program. Žáci zde získali důležité informace týkající se hlavního města Německa a měli možnost nahlédnout do systému vědecké knihovny.

Mgr. Kateřina Dzurjaniková



Hodnocení němčiny očima žáků

Jsem rád, že jsem si vybral právě němčinu, zdá se mi, že je to důležitý, ale i těžký jazyk. Vybral jsem si ji proto, že až budu dospělý, budu jezdit lyžovat např. do Rakouska a dobře se tam domluvíme. Naše hodiny jsou díky naší paní učitelce moc zábavné. Jediné co bych si přál je, abychom měli v novém školním roce lepší třídy, třeba s interaktivní tabulí. Naše exkurze do vědecké knihovny byla velice pěkná a poučná. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o Berlíně a také jsme objevili nová německá slova. Po příchodu jsme si vyslechli od naší učitelky odborný výklad týkající se systému v knihovně a jak je jednoduché si



objednat knihu přes internet. Poté jsme všichni dostali pracovní list, který byl v němčině, takže jsme museli vyhledat všechna neznámá slova a za pomoci elektronického slovníku přeložit, abychom pochopili smysl otázky, na kterou jsme museli znát odpověď. Například: Was ist Berlinale? Berlinale je filmový festival v Berlíně, což jsme do teďka určitě nevěděli, ale po této exkurzi si to určitě budeme pamatovat ☺

Jsem moc rád, a to za celou třídu, že jsme měli od naší paní učitelky z němčiny takovou příležitost, a věřím, že takových hodin němčiny bude v novém školním roce více.

David Stařeček, 6. B

Němčina jako cizí jazyk se nám velice líbí, proto máme stejný názor i na školní předmět němčinu. Na začátku šesté třídy jsme se jí tak trochu báli, ale brzy jsme si ji oblíbili. Je skvělé, že jsme ji mohli využít třeba o prázdninách na dovolené nebo v zimě v Rakousku na rodinné lyžovačce. O to víc nám je jasné, jak moc důležitá němčina je a že se nám jednou v životě bude hodit. Letošní školní rok byl pro nás překvapením, dostali jsme novou paní učitelku a naše očekávání se ještě více naplnila. Velmi se nám líbilo, že na nás naše nová paní učitelka hodně mluvila německy, což nás nutilo přemýšlet a opakovat si to, co už třeba i známe, ale co jsme samozřejmě zapomněli. Také pracovní tempo bylo výborné. Vše jsme probírali detailně a pečlivě a díky tomu jsme se stihli naučit obrovské množství učiva. Jsme moc rádi, že toho už tolik umíme a těšíme se na další školní rok. Němčina je náš oblíbený předmět.

Michaela Ondráková, 7. B

Němčinu se učím již třetím školním rokem. Když jsem uslyšel první německá slova, hned mě napadla myšlenka, že to bude asi nejtěžší předmět. Ale opak je pravdou. Za pár vyučovacích hodin jsem se s ní doslova spřátelil a pochopil, že i němčina má svá pravidla a logiku. Následující roky to šlo jako po másle. S jedničkami rostl i můj zájem o tento jazyk a má touha se v něm ještě více zdokonalovat. Za celou skupinu němčiny musím říct, že nás tento jazyk moc baví a letošní výuka němčiny nás všechny ještě více motivovala. Jediné, co bych vylepšil, jsou lepší učebny, ve kterých by nám mohla paní učitelka pouštět více autentických ukázek. Víme, že němčina není jen těžká gramatika, ale je to hezký jazyk, který se chceme všichni co nejlépe naučit. Němčina je specifický jazyk, někdy těžký, ale když ho umíte, tak je to velmi krásný jazyk. Dá to hodně práce naučit se ta těžká pravidla, ale musíme si uvědomit, že se ho učíme pro sebe, pro naši budoucnost. Těšíme se na další školní rok a budeme doufat,

že se opět naučíme tolik, co v letošním školním roce.

Vojtěch Horný, Martina Bednářová, 8. B

Pachatel se vrací na místo činu

Heyrák je škola, která mnohým absolventům zůstane v srdcích ještě několik let poté, co ji se smíšenými pocity radosti i smutku opouští po jedinečných devíti letech života. Pro některé zůstane srdeční záležitostí po celý život. Říká se, že škola je základ života, a v případě Heyráku mohou z vlastní zkušenosti potvrdit, že tento základ je více než kvalitní. Je to právě tato škola, která mi dala výborný základ do života a která velmi ovlivnila, kam budu směřovat svoji cestu za dalším vzděláním. Právě tato škola mi poskytla základ pro utvoření silných pout přátelství se skvělými lidmi, kteří stále patří mezi mé nejlepší přátele. Společně pak vzpomínáme na nezapomenutelné zážitky především z druhého stupně, na výborné učitele, na nejmladší třídní paní učitelku Egerovou, jež nám byla oporou a vzorem celých 5 let. Zážitky z Heyráku jsou proto častým předmětem zábavy našich setkání i tolik let po jeho opuštění.

Stále si moc dobře pamatuji, že český jazyk s paní učitelkou Egerovou a angličtina s naší „Dear Teacher Balíkovou“ patřily mezi moje nejoblíbenější předměty a sehrály velkou roli při mém rozhodnutí je za pár let studovat na vysoké škole. Před těmi několika lety, kdy jsem byla od třetí třídy součástí výběrové jazykové třídy, jsem ještě netušila, že hodiny angličtiny mi budou téměř osudové. Nejen k angličtině, ale také k naší „Dear English Teacher“ jsem si na Heyráku (stejně jako celá naše anglická skupina) vytvořila skvělý vztah. Tyto hodiny pro mě byly radostí. Doposud nezapomenu například na naše „diaries“ úkoly - deníčky, do kterých jsme doma každý měsíc psali o zadaném tématu z našeho života. Vzpomínám si, jak jsme se všichni nemohli dočkat, až dostaneme opravené „diaries“ nazpět spolu se vzkazem, komentářem a odměnami od naší učitelky, především nálepkami, které jsme si porovnávali a záviděli navzájem. ☺ Vzpomínám si, jak jsme se těšili na oblíbené písničky, kterými nás paní učitelka mile překvapovala a při kterých jsme se snažili jeden od druhého pochytit, které je vlastně to vynechané slovo. Naše anglická skupinka se také jako první na Heyráku zúčastnila světově uznávaných Cambridgeských KET zkoušek z anglického jazyka. Po velkých přípravách, nervech a napětí se nám všem zúčastněným podařilo získat certifikát, certifikát s vyznamenáním. Pamatuji si, jak obrovskou radost jsme měli ze získaného certifikátu a jak moc cenná zkušenost pro mě celá zkouška byla. Takoveto zakončení hodin angličtiny na základní škole se jen tak někomu nepoštěstí.

Angličtina je bezpochyby předmět, na jehož výuku může být Heyrák náležitě pyšný, a mně je obrovským potěšením, že se nyní stanu jeho součástí zase v poněkud jiné roli, než na kterou jsem byla na Heyráku zvyklá. V roli učitele. Už se nemůžu dočkat! ☺

Mgr. Dominika Doubová

FOTBAL

Zhodnocení sezóny
za rok 2013-2014

Mládežnické týmy SK Sigmy Olomouc trénující u základní školy Heyrovského na umělé trávě a od května toho roku také na nově zrekonstruované přírodní trávě měly opět úspěšný rok.

V této sezóně hráči U12 pod vedením trenérů Martina Neorala a Michala Hrubého skončili na prvním místě. Hráči U12 hrající společně s U13 na malém hřišti systémem 7+1 nastříleli celkem 512 branek a obdrželi 105 branek. Hráči prohráli pouze jediný zápas, a to na podzim s hráči Frýdku. S tím samým soupeřem se utkali také o první místo, kdy na domácím hřišti na jaře porazili soupeře 13:5 a tento vzájemný zápas rozhodl o jejich umístění na prvním místě tabulky.

Hráči U13 pod vedením trenérů Ondřeje Kaliny a Tomáše Šilhy skončili na třetím místě. Hráči nastříleli soupeřům nejvíce branek v soutěži - celkem 516 a obdrželi 125 branek. Nejlepším střelcem týmu se stal Petr Bývalec s 94 vstřelenými brankami. Hráči prohráli celkem 4 zápasy a jeden remizovali. Za celou sezónu sehráli velmi kvalitní utkání jak s Baníkem, Frýdkem nebo s Opavou, kdy Sigma prohrála. Vyhrála s Opavou a Frýdkem. A prohrála a remizovala s Baníkem.

Hráči U14 pod vedením trenérů Davida Čecha a Stanislava Skříčka skončili na prvním místě. Celou sezónu se mužstvo drželo na první příčce a porazilo všechny své konkurenty Baník, Frýdek, Vítkovice a Opavu. Celkem hráči nastříleli 221 gólů (nejvíce ze všech týmů) a obdrželi pouze 24 (nejméně ze všech), získali 79 bodů z 84 možných a pouze jednou prohráli a jednou remizovali. Hráči se také zúčastnili velmi prestižního mezinárodního turnaje Magic Cup Šumava, kterého se účastnilo osm týmů z České republiky (SK Sigma Olomouc, AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, Viktoria Plzeň, Dynamo České Budějovice), Slovenska (ŠK Slovan Bratislava), Ruska (Sinara Jekatěrinburg) a Kanady (FC Cobras Ottawa). Hráči ve finále narazili na Spartu, kterou porazili 1:0 gólem Dubnického.

Hráči U15 pod vedením trenérů Pavla Tökölyho, Petra Jurečky a Honzy Tetery skončili na druhém místě. Hráči U15 nastříleli suverénně nejvíce gólů (233) a obdrželi jich pouze 11 (nejméně ze všech týmů). Za celou sezónu jen jednou remizovali a jednou prohráli a obdrželi stejný počet bodů jako Baník Ostrava, ale bohužel díky vzájemným zápasům s Baníkem skončili hráči Sigmy na druhém místě. V sezóně, byli k vidění hlavně kvalitní utkání s Baníkem, které skončili buď remízou, nebo prohrou Sigmy a s Frýdkem, které Sigma vyhrála.

Hráči U16 pod vedením trenérů Michala Coufala a Honzy Krajčoviče skončili na prvním místě. Hráči nastříleli celkem 148 branek a obdrželi jich pouze 26 (nejméně ze všech týmů). Hráči Sigmy jen dvakrát prohráli a třikrát remizovali. O první příčky hráči Sigmy hlavně bojovali se Zbrojovkou a Baníkem, kdy do posledních kol nebylo jasné, kdo bude první. Hráčům Sigmy pomohla výhra 4:1 jedno kolo před koncem soutěže na domácí půdě proti Zbrojovce a díky tomuto vzájemnému zápasu se Sigma umístila na prvním místě. Hráči se také zúčastnili Memoriálu Vlastislava Marečka, který se koná každoročně na počest bývalého vynikajícího trenéra. Ve finále, které se konalo v Dubí-Pozorce (Teplice) Sigma U16 porazila Spartu U16 2:1, branky za Sigmou vstřelili hráči Blahůšek a Hrabovský.



U12

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	SK Sigma Olomouc	28	27	0	1	512:105	81	39
2.	Městský FK Frýdek-Místek	28	27	0	1	569:95	81	39
3.	MFK OKD Karviná	28	23	0	5	350:134	69	27
4.	FC Hlučín	28	20	0	8	398:180	60	18
5.	FC Baník Ostrava	28	19	0	9	385:198	57	15
6.	MFK Vítkovice	28	17	1	10	283:175	52	10
7.	Slezský FC Opava	28	17	1	10	338:189	52	10
8.	SK Uničov	28	15	0	13	244:217	45	3
9.	Valašské Meziříčí	28	12	1	15	251:256	37	-5
10.	SK Hranice	28	9	1	18	234:281	28	-14
11.	ŠSK Bílovec	28	7	0	21	172:335	21	-21
12.	FK Fotbal Třinec	28	6	0	22	124:278	18	-24
13.	1.HFK Olomouc	28	6	0	22	94:342	18	-24
14.	FK SAN-JV Šumperk	28	2	0	26	125:554	6	-36
15.	FK Slavia Orlová-Lutyně	28	1	0	27	75:815	3	-39

U13

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	FC Baník Ostrava	28	26	1	1	464:103	79	37
2.	Městský FK Frýdek-Místek	28	24	0	4	431:80	72	30
3.	SK Sigma Olomouc	28	23	1	4	516:125	70	28
4.	MFK Vítkovice	28	20	1	7	339:144	61	19
5.	Slezský FC Opava	28	20	1	7	294:150	61	19
6.	MFK OKD Karviná	28	17	1	10	347:133	52	10
7.	Valašské Meziříčí	28	15	1	12	241:197	46	4
8.	FC Hlučín	28	12	1	15	186:235	37	-5
9.	FK Fotbal Třinec	28	12	0	16	165:208	36	-6
10.	SK Uničov	28	12	0	16	189:247	36	-6
11.	1.HFK Olomouc	28	9	1	18	150:276	28	-14
12.	FK SAN-JV Šumperk	28	8	0	20	194:381	24	-18
13.	ŠSK Bílovec	28	5	1	22	115:479	16	-26
14.	SK Hranice	28	2	1	25	83:468	7	-35
15.	FK Slavia Orlová-Lutyně	28	0	0	28	54:542	0	-42

U14

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	Olomouc	28	26	1	1	221 : 24	79	37
2.	Frýdek-Místek	28	21	3	4	117 :30	66	24
3.	Vítkovice	28	19	5	4	72 :30	62	20
4.	Opava	28	18	2	8	120 :51	56	14
5.	Baník	28	16	6	6	99 :40	54	12
6.	Karviná	28	16	3	9	76 :38	51	9
7.	Bílovec	28	14	3	11	74 :60	45	3
8.	Třinec	28	11	4	13	72:65	37	-5
9.	Šumperk	28	10	4	14	62:66	34	-8
10.	Val. Meziříčí	28	10	3	15	60 :113	33	-9
11.	Hranice	28	7	7	14	49 :84	28	-14
12.	Uničov	28	8	4	16	52 :92	28	-14
13.	HFK Olomouc	28	4	4	20	31 :95	16	-26
14.	Hlučín	28	4	2	22	44 :112	14	-28
15.	Orlová - Lutyně	28	0	1	27	16 :265	1	-41



U15

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	Baník	28	26	1	1	140:14	79	37
2.	Olomouc	28	26	1	1	233:11	79	37
3.	Frýdek-Místek	28	20	3	5	116:30	63	21
4.	Třinec	28	17	4	7	58:34	55	13
5.	Karviná	28	17	3	8	108:59	54	12
6.	Šumperk	28	17	2	9	74:42	53	11
7.	Opava	28	13	2	13	69:72	41	-1
8.	Hranice	28	12	4	12	52:68	40	-2
9.	Bílavec	28	11	4	13	56:83	37	-5
10.	Vítkovice	28	9	4	15	47:74	31	-11
11.	Val. Meziříčí	28	5	8	15	64:105	23	-19
12.	Hlučín	28	6	2	20	44:110	20	-22
13.	HFK Olomouc	28	5	2	21	33:100	17	-25
14.	Uničov	28	4	2	22	30:104	14	-28
15.	Orlová - Lutyně	28	0	2	26	16:234	2	-40

U16

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	Olomouc	34	29	3	2	148:26	90	39
2.	Brno	34	30	0	4	176:30	90	39
3.	Baník	34	28	3	3	143:32	87	36
4.	Slovácko	34	22	5	7	130:49	71	20
5.	Jihlava	34	22	2	10	100:43	68	17
6.	Karviná	34	20	7	7	103:56	67	16
7.	Zlín	34	19	6	9	76:40	63	12
8.	Hlučín	34	17	2	15	91:85	53	2
9.	Třinec	34	12	9	13	64:54	45	-6
10.	Znojmo	34	11	7	16	42:73	40	-11
11.	HFK Olomouc	34	9	9	16	38:87	36	-15
12.	Hodonín	34	11	1	22	40:119	34	-17
13.	Vyškov	34	10	2	22	39:110	32	-19
14.	Opava	34	8	5	21	51:86	29	-22
15.	Frýdek-Místek	34	8	1	25	50:131	25	-26
16.	Prostějov	34	7	2	25	49:108	23	-28
17.	Kroměříž	34	6	3	25	29:108	21	-30
18.	Břeclav	34	2	3	29	22:154	9	-42



Pět z devíti

Na jubilejní 10 – tou soutěži v aerobiku se letos do Dubu nad Moravou vydalo bojovat 37 děvčat prvních až šestých tříd naší školy. Motivace byla velká – porazit kamarádky a dovést si vysněný pohár. Soutěžilo se ve třech kategoriích a musím říct, že se nám opravdu dařilo. Z devíti pohárů jsme vybojovaly pět. V první kategorii (1. – 2. třída) získala bronz Monika Šumberová. Druhou kategorii (3. – 4. třída) jsme ovládly celou - zlato získala Klára Vlčková, stříbro Michaela Hrabcová a bronz Viktorie Berger. Ve třetí kategorii (5. – 9. třída) si již po několikáté obhájila prvenství Tereza Človečková. Pochvala a gratulace patří nejen vítěžkám, ale všem děvčatům za výbornou reprezentaci naší školy.

Olga Človečková



Házené sluší stříbrná

Tedy rozhodně u házenkářů na naší škole se stala módním hitem uplynulé sezony 2013/14. Jak jinak si totiž vysvětlit, že během ní získali naši házenkáři a házenkářky na všech významnějších turnajích 2. místo a s ním stříbrnou medaili. Je to skvělý úspěch, protože turnajů nebylo málo: Velkobystřická školní liga, Mikulášský turnaj, okresní kolo ZŠ a NG, Novinářský kalendář, Memoriál Jana Kratiny a ještě několik dalších stříbrných turnajů.

Prostě od prvňáků po devátáky, házenkáři vsadili na stříbrnou.

Nezbývá tedy než ocenit jejich výkony a připravit se na to, jaká barva se stane módním hitem pro házenou v sezóně, která právě začíná.

Jana Kratinová



Hodnocení atletických sportovních tříd ZŠ Heyrovského ve školním roce 2013-2014

Během školního roku se žáci atletických sportovních tříd účastnili několika sportovních soustředění a hlavně soutěží družstev a jednotlivců. K nejprestižnějším závodům patří Mistrovství ČR staršího žactva, Pohár rozhlasu základních škol a především soutěže družstev atletických oddílů, kde žáci sportovních tříd tvoří většinu základny.

MISTROVSTVÍ ČR STARŠÍHO ŽACTVA

V pražském Edenu se v termínu 21.-22.9.2013 uskutečnil 48. ročník mistrovství republiky žáků a žákyň na dráze. Nejvýraznější postavou šampionátu byl bezesporu olomoucký sprinter a odchovanec ZŠ Heyrovského Adam Röder, který získal 3 zlaté medaile v individuálních disciplínách. V sobotu 21.9.2013 nejprve **Adam Röder** zvítězil ve finále na 60 m výkonem 7,12 s. V neděli pak přidal další dvě zлата v běhu na 150 m (16,76 s) a v dálce (663 cm). Přesně tak splnil to, co si s trenérem Davidem Uhlířem naplánovali. Pozadu nezůstal ani další žák naší školy. **Dominik Orálek** obsadil 5. místo ve skoku dalekém (604 cm), kde mu k medaili chyběly pouhé 4 cm. Dominik se probojoval také do meziběhu na 60 m, kde si výkonem 7,41 s vylepšil své osobní maximum a ukázal, že bude jednou z hlavních opor olomoucké atletiky a platným členem družstev pro školní závody.

V termínu 1.-2.3.2014 se v Jablonci nad Nisou pořádalo halové Mistrovství ČR staršího žactva. Medailový účet otevřeli překážkáři a hned na úvod šampionátu udělali olomouckým barvám dvouásobnou radost. **Jan Nastoupil** doběhl ve finále běhu na 60 m překážek na 2. místě v čase 8,50 s a Jarda Hránek na 3. místě časem 8,57 s. Druhý den šampionátu pokračoval v medailové sbírce Jan Nastoupil. Ve skoku dalekém obsadil 2. místo výkonem 616 cm.

Dalším žákem ZŠ Heyrovského, který sbíral medaile na Mistrovství ČR, byl **Dominik Orálek**. Svým věkem se v roce 2014 řadí již do kategorie dorostenců. Dominik se však nezaletl silně obsazené dálky a skvělým výkonem 652 cm vybojoval 3. místo.



MISTROVSTVÍ ČR DRUŽSTEV STARŠÍCH ŽÁKŮ

Od začátku sezóny se družstvo netajilo ambicemi získat jednu z medailí na finále MČR. Samotný finálový závod byl velmi dramatický a bojovalo se až do posledních štafet. Nakonec z toho bylo celkové 4. místo o pouhé 3 body od 3. místa a 4,5 bodu od 2. místa.

V některých disciplínách jsme body ztráceli, jinde naopak získali. Plusové body jsme sbírali zásluhou Jakuba Motla a Matěje Plachého na kladivu. Také vytrvalci nasbírali více bodů, než se čekalo. Marek Machalický zvítězil v běhu na 1500 m a body přidal také **Tomáš Kryl**. Vojta Podjůl byl druhý na 3000 m a **Jakub Smetana** doběhl na 6. místě. Na 800m jsme zásluhou Tadeáše Coufala a **Martina Konečného** získali 5. a 6. místo a na 1500 m překážek zabodoval **Sam Emereoha**. Ve skoku dalekém potvrdil vítězství skvělou formu **Dominik Orálek**. Ve sprintech skvěle bodoval **Adam Röder** na 60 a 300 m, bohužel na 150 m díky svalovému zranění nedoběhl. Filip Samuel získal 6 bodů v tyči a to co ztratil ve výšce vybojoval na 200 m př. Skvělé byly závěrečné štafety. Štafeta na 4x60 m ve složení Česnek, Emereoha, Konečný, Nastoupil zvítězila a dávala tak ještě možnost dostat se na medailové umístění. Štafeta na 4x300 m (Machalický, Konečný, Coufal, Emereoha) se sice snažila co to šlo, ale překonat soupeře z SSK Vítkovice se nepodařilo. Všem členům družstva bych chtěl poděkovat za snahu a bojovnost, se kterou do Kladna na MČR odjeli. Dlouho jsem nezažil takto vypjatý závod a týmovou náladu, která po celý den na Kladně panovala. Věřím, že příští rok v dorostech si to kluci vynahradí. Mezi nejlépe bodující členy družstva patřili Adam Röder (106,75 b.), Dominik Orálek (102,75 b.), Filip Samuel (78,25 b.) a Jakub Motl (77 b.).



STARŠÍ ŽÁCI VÍTĚZEM POHÁRU ROZHLASU

K vrcholům školní atletiky patří bezesporu celorepublikové finále Poháru rozhlasu základních škol. Letošní ročník se konal v úterý 3.6.2014 v Plzni. Ze sportovních tříd ZŠ Heyrovského Olomouc postoupili do bojů o medaile mladší a starší žáci. Právě starším žákům se nakonec podařilo zvítězit a odvezli si pohár pro nejlepší družstvo. Mladší žáci skončili o pouhých 5 bodů na 4. místě.

V běhu na 60 m položili základy úspěchu a získali skvělé body **Dominik Orálek** vítězstvím v čase 7,37 s, **Jan Nastoupil** časem 7,57 s a **Jakub Ftačnick** výkonem 7,69 s. Všichni tito jmenovaní sbírali důležité body i v dálce. Dominik Orálek opět zvítězil v novém osobním rekordu 665 cm, Jan Nastoupil skončil na 3. místě výkonem 612 cm a Jakub Ftačnick skočil 549 cm. Skok vysoký se z hlediska osobních rekordů skákajících závodníků příliš nepovedl, i přesto získané body stačily. **Martin Konečný** překonal latku ve výšce 172 cm a **Martin Odstrčil** a **Samuel Emereoha** skočili shodně 168 cm. Ve vrhu koulí s převahou zvítězil Jakub Hěza výkonem 13,85 m. Druhým bodujícím byl Sam Emereoha výkonem 10,67 m. V běhu na 1500 m doběhl na 4. místě **Tomáš Kryl** v čase 4:38,47 min. Dobře mu sekundovali osmým místem **Jakub Smetana** výkonem 4:45,23 min a **Jirka Martinka** výkonem 4:57,24 min. Vítěznou tečku pak přidal štafeta na 4x60 m ve složení **Ftačnick, Emereoha, Nastoupil, Orálek**, která časem 28,27 s nenašla přemohitele. Celkem starší žáci nasbírali 7193 bodů a zvítězili o 550 bodů před druhou ZŠ Laštůvkovou z Brna.



Mladší žáci začali také slibně. V běhu na 60 m doběhl na celkovém 3. místě **Jiří Kratochvíl** v čase 7,90 s a další body přidal **Karim Boughatem** výkonem 8,00 s. Největší slabinou byla zřejmě dálka. Karim Boughatem obsadil výkonem 508 cm 9. místo a **Michal Galus** výkonem 453 cm 19. místo. Ve skoku vysokém skončil na 5. místě **Petr Koutný** výkonem 156 cm a **Adam Šanovec** překonal latku ve výšce 140 cm. V běhu na 1000 m doběhli na 4. a 5. místě **Jan Běňa** (3:00,85 min) a Michal Galus (3:03,21 min). V hodu míčkem skončil na 2. místě **Lukáš Svozil** výkonem 66,77m a **Radek Kubáč** obsadil celkové 5. místo výkonem 62,58m. Štafeta na 4x60m ve složení **Kratochvíl, Běňa, Koutný a Boughatem** doběhla na 3. místě v čase 30,58 s. V celkovém součtu 5303 bodů chybělo pouhých 5 na třetí ZŠ Školní z Kaplic.

David Uhlíř, vedoucí trenér SpS ST
Libor Kalas, trenér SpS ST
Jana Trněčková, trenér SpS ST



Rozvoj a metodická podpora poradenských služeb



evropský
sociální
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ŠPP- Školní poradenské pracoviště Základní škola Olomouc, Heyrovského33

„Kouzelná místnost“

Jednou týdně se scházím na hodině společně s žákyní druhého stupně, která k nám přestoupila z jiné školy. Pilně spolu „pilujeme“ všechny nástrahy českého jazyka a snažíme se pak důstojně obstat v běžných hodinách českého jazyka. Je to holka šikovná, pracovitá a mám z ní radost. Ale o tom jsem psát nechtěla.

V průběhu roku se na mne na schůzce s rodiči obrátila její maminka s dotazem: „Co to máte u vás na škole za kouzelnou místnost? Dcera doma mluví o nějaké kouzelné místnosti, kam jsou zlobiví žáci ze třídy odesláni a z které se pak vrací zklidnění a hodní.“ Moc se mi ten žakovský popis našeho TOR (Time Out Room = odpočinkové místnosti) líbil.

Jde vlastně o vyhrazenou místnost pro možnost individuálního rozhovoru s žákem, který ve třídě nějakým způsobem znemožňuje sobě i ostatním žákům nerušenou výuku. Většinou má tento „zlobivý“ žák nějaký osobní problém a svým chováním na něj upozorňuje. V běžném provozu výuky ale na rozebrání příčin nestandardního chování žáka a rozhovor s ním není čas, a proto je velkou výhodou školy, že něco takového umožňuje. A není to tak jednoduché. Vedení školy musí vyčlenit na každou hodinu jednoho zaškoleného učitele, který bude v TOR připraven na přijetí žáka. Přesto i v tomto školním roce bude tato služba školy zajištěna a my jsme tomu rádi.

Ostatní školy nám ji jen tiše závidí.

Mgr. Květuše Korčáková
školní speciální pedagog

TIME OUT ROOM (TOR)

školní rok: 2013/2014

V tomto školním roce jsme na naší škole pokračovali v projektu TOR. V případě, že žák narušuje výuku a porušuje školní řád, má učitel možnost tomuto žákovi zajistit výchovný individuální pohovor (VIP) s jiným pedagogem (popř. školním psychologem nebo speciálním pedagogem) v místnosti k tomu určené – TOR.

Nejčastějšími důvody, proč byl žák vykázan do TORu, byly: žák nepracuje, nereaguje na pokyny učitele, vyrušuje, nevhodně se chová k vyučujícímu, nemá žádné pomůcky.

V září a hlavně v říjnu 2013 se počet výchovných pohovorů značně navýšil (říjen 34). Na pedagogické radě v listopadu 2013 byla odsouhlasena změna v postupu provádění VIP. Učitel vykonávající dozor v TORu probere s žákem jeho chování a prodiskutuje s ním zápis. O chování žáka ve výuce a důvodech, proč byl žák poslán do TORu, bude informovat vyučující, který žáka do TORu poslal. Vyučující bude co nejdříve kontaktovat rodiče telefonicky. Dále učitel zadá žákovi úkol a důsledně zkontroluje, jak ho žák splnil. Po tomto opatření se počet výchovných pohovorů snížil.

Přehled vykonaných pohovorů dle měsíců:

Měsíc	I.stupeň	II.stupeň	Celkem
září	0	15	15
říjen	0	34	34
listopad	2	19	21
prosinec	0	13	13
leden	0	15	15
únor	0	14	14
březen	0	18	18
duben	0	13	13
květen	0	10	10
červen	0	8	8

Přehled vykonaných pohovorů dle tříd:

Třída	I.pololetí	II.pololetí	Celkem
4.A	0	0	0
4.B	0	0	0
4.C	0	0	0
5.A	0	1	1
5.B	0	0	0
5.C	2	0	2
5.D	0	0	0

Třída	I.pololetí	II.pololetí	Celkem
6.A	4	1	5
6.B	2	1	3
6.C	12	8	20
6.D	6	7	13
7.A	2	2	4
7.B	0	2	2
7.C	9	4	13
7.D	6	5	11
8.A	6	1	7
8.B	0	0	0
8.C	20	11	31
8.D	0	1	1
9.A	9	4	13
9.B	3	0	3
9.C	7	2	9
9.D	2	4	6
9.E	8	9	17

Ve školním roce 2013/2014 proběhlo celkem 161 pohovorů (I. pol. 98, II. pol. 63)

Mezi třídy, jejichž žádný žák v tomto školním roce nenavštívil TOR, patří: 4.ABC, 5.BD a 8.B. Výrazně se oproti minulému školnímu roku snížil počet vykonaných pohovorů ve třídách na I. stupni (pokles o 22 pohovorů). Třídní učitelé shromažďují zápisy z VIP a navrhuji výchovná opatření.

Ve školním roce 2014/2015 bude projekt TOR nadále pokračovat, místnost bude vybavena učebnicemi a studijními materiály pro žáky, aby se žáci mohli věnovat zadanému učivu.

Mgr. Marie Egerová





Rozvoj a metodická podpora poradenských služeb



evropský
sociální
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ŠPP Školní poradenské pracoviště ZŠ Heyrovského

Projektový den u nás ve škole

Již druhým rokem proběhl na naší škole projektový den, který se uskutečnil v den rozdávání vysvědčení. V minulém roce měli žáci a třídní učitelé možnost strávit dopoledne plné skupinových aktivit formou sociálně psychologických her, které měly za cíl posílit a zlepšit vztahy mezi žáky ve třídě, prohloubit spolupráci třídy a třídního učitele. Letos byl projektový den obohacen navíc o další aktivitu, kdy byly společně propojeny vždy dvě třídy z 1. a 2. stupně.

Celé dopoledne bylo pojato jako „Cesta za pokladem na tajuplném ostrově“ ve formě příběhu. Naše škola se proměnila v širé moře, ostrovy a poloostrovy. Z žáků se stali piráti a námořníci a společně se vydali na dlouhou cestu za ztraceným pokladem. Piráti provázeli námořníky jednotlivými úkoly a soutěžili o pirátskou odměnu. Po úspěšném splnění každého úkolu získali námořníci jednotlivé žetony a ty pak na konci odevzdali vrchnímu pirátovi, který je podle počtu získaných žetonů odměnil (odměnou byl např. pirátský pochvalný list, pirátské sladkosti, ...). Žáci si mohli také změnit svůj vzhled – pomalování na obličej a oblečením. Na konci výpravy krom jiného čekala na piráty i námořníky odměna – truhla se sladkým pokladem.

Žáci i učitelé tak zažili nejen spoustu legrace, ale „druhostupňákům“ dala tato společná aktivita také možnost, aby si sami vyzkoušeli, jak náročné je působit na jiné, ovlivňovat je, připravit se na vystoupení před jinými a jak těžká a obtížná je improvizace ve chvíli, kdy se situace vyvíjí jinak, než jsme původně zamýšleli.

Dopoledne jsme si báječně užili a už nyní se těšíme na další společnou výpravu v příštím školním roce.

PhDr. Ivona Jančíková
školní psycholožka



Rozvoj a metodická podpora poradenských služeb



evropský
sociální
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ŠPP - Školní poradenské pracoviště Základní škola Olomouc, Heyrovského33

Naše neklidné děti

Také u nás na škole se zvýšil počet neklidných dětí. Naučili jsme se s nimi správně pracovat.

Jak se projevují tyto děti?

Neklidné dítě je **zvýšeně aktivní** (hyperaktivní ADHD) dítě – neposedí, vykřikuje, stále je v pohybu, nekontrolovatelně manipuluje s předměty, jedná zbrkle, stále něco ztrácí. Velmi často je u něj **snížená pozornost** (ADD) – nedokáže se dlouho soustředit na jednu činnost, nezaznamená některé pokyny, neví, co se právě dělá, zapamatuje si jen jeden úkon z činnosti. Jeho pozornost stále odbíhá k jiným podnětům (za oknem je ptáček, v lavici mám autíčko). Jako obranné reakce často používají „šáškování“.

Takové děti to mají těžší při učení. Pro svoji nesoustředěnost a neklid hůře přijímají nové poznatky, ale také selhávají při jejich předvedení (zkoušení, písemky). Často bývají zátěží i pro své okolí, protože opakovaně všechny okolo ruší a jsou stále napomínáni pro nápravu.

Jak správně vychovávat takové děti?

Protože jsou děti citlivé, je potřeba jim zajistit bezpečné prostředí, kde cítí **jistoty**:

Je důležité vytvořit ve škole i v rodině pevný řád, **pravidelný režim dne**. Je dobré přesně formulovat a vymezit jednoznačná a stále stejná **pravidla chování** (mantinely odkud až kam je to v pořádku) a dbát na jejich dodržování – **důslednost** ve výchově. Dítě pak ví, co kdy může očekávat, necítí nespravedlnost a snižuje se tak míra jeho neklidu. Umožnit dítěti **dostatek pohybu** mezi soustředěnou prací a často střídání činností.

Zachovat klid!

Usměrňovat jeho impulzivní chování. Věnovat dítěti pozornost ve chvíli, kdy je klidné, aby pochopilo, že toto chování je žádoucí. **Naučit je sebekázně a sebekontroly** – dělat i to, co ho nebaví a poctivě práci dokončit.

Na co se u těchto dětí připravit?

Pro jejich zvýšenou a méně kontrolovanou aktivitu jsou u nich **časté úrazy**. Připravte se na **časté stížnosti** z prostředí, kde se musí podřídit společným pravidlům (školka, škola, tábory). Stále budete hledat něco **ztraceného** (oblečení, pomůcky, dítě ☹). Přestože jsou děti stále v pohybu, jsou **unavitelné** až neschopné pracovat.

Jak poznáme neklidné dítě od dítěte špatně vychovávaného?

Správně vychovávané dítě s ADHD **se snaží** dodržovat společná pravidla, snaží se poctivě pracovat a ovládat se. Práci **začne a dokončí**, ale nevydrží celou dobu být soustředěné. Po napomenutí **poslechne**, ale za chvíli opět přichází neklid a nepozornost.

Mám kamarádku se syndromem ADHD. Je to dospělá žena, která je sice stále trochu zbrklá a když vstává od stolu, všichni si raději chytíme svoje sklenice a talíře, ale jinak je to uznávaná odbornice v zaměstnání a vynikající máma pro své dva kluky. Přeji i Vám, abyste s láskou, trpělivostí a důsledností vychovali své neklidné děti stejně úspěšně.

Mgr. Květuše Korčáková
školní speciální pedagog





ŠPP Školní poradenské pracoviště ZŠ Heyrovského

Předškolák

Náš letošní projekt Předškoláka začal hned po zápisu dětí do prvních tříd. Už tam jsme si vytipovali děti, pro které je vhodné a přínosné absolvovat tento kurz, ale neuzavřeli jsme se ani před dětmi, jejichž rodiče jen chtěli své ratolesti postupně přivykat školnímu prostředí. Nakonec se nás scházela na pěti lekcích asi polovička přihlášených, to je 13 rodičů s dětmi. Ne vždy do školy doprovázely děti jen maminky. V letošním roce se zapojili do společné práce také tři tatínky a dokonce i babičky. (Snad pak do postupů, jak pracovat s dítětem, zaškolily i rodiče.)

Rodičům se tento způsob pomoci s přípravou na školu velice líbil. Nejen jako návod, jak s dětmi doma pracovat, ale i pro srovnání znalostí a dovedností svých dětí v jednotlivých lekcích. To se pak někteří upřímně radovali a byli pyšní na práci svého dítěte a jiní ještě načerpávali zkušenosti, jak něco do začátku školní docházky vylepšit.

Potěšením pro nás je, že se dnes naši předškoláčky k nám do školy těší!

Aby ne, když s námi tak pěkně pracovali:

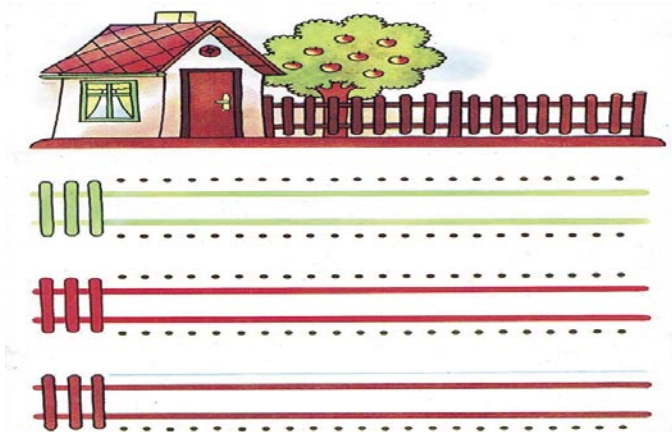


Vyjádření jedné z maminek v kurzu:

Moc děkujeme za tuto skvělou příležitost navštěvovat lekce pro budoucí školáčky. Materiál a informace, nám velmi pomáhali a věřím, že nám budou k užítku v první třídě?

Přejeme hodně úspěchů při dalších projektech a spousty spokojených žáčků a rodičů?

Ochutnávka pro vás (úkol pro předškoláka): Nakresli zelený, růžový a červený plot tak, že postupně spojuješ čarami tečky nad sebou.



Zpracovala: Mgr. Květuše Korčáková
školní speciální pedagog

Přijímací řízení na SŠ

Ve školním roce 2013/2014 ukončilo na naší škole povinnou školní docházku 125 žáků. Všichni žáci podali 2 přihlášky na střední školy. Většina žáků byla přijata na SŠ v 1. kole přijímacího řízení. Někteří žáci však preferovali jinou SŠ, než na kterou byli přijati v 1. kole. Mnozí zákonní zástupci tak využili možnosti podat odvolání, na jehož základě byli žáci přijati na střední školu, o kterou měli větší zájem.

Na SŠ ukončené maturitou bylo přijato 102 žáků. Z toho na gymnázia nastoupí 32 žáků (nejvíce na gymnázium Čajkovského). Na střední odborné školy ukončené maturitou bylo přijato 70 žáků. Chlapci si většinou zvolili SŠ s technickým zaměřením a děvčata měla největší zájem o ekonomické obory. Na tříleté obory bylo přijato 23 žáků, z toho nejvíce na obory automechanik a kuchař.

Žáci letošního 9. ročníku na podzim již tradičně navštíví Informační a poradenské středisko Úřadu práce Olomouc, kde získají informace a přehled o možnostech dalšího studia a budoucího uplatnění. V listopadu proběhne prezentační výstava SŠ Olomouckého kraje na SŠ polytechnické v Olomouci. Od prosince začínají dny otevřených dveří na jednotlivých středních školách. Do 30. listopadu 2014 mohou žáci podávat přihlášku na obory s talentovou zkouškou a do 15. března 2015 na všechny ostatní střední školy. Důležité při rozhodování vhodné SŠ je sledovat situaci na trhu práce a uplatnitelnost absolventa daného oboru.

Přejí letošním devátákům, aby dobře zvolili střední školu a byli úspěšní v přijímacím řízení.

Jiřina Vysloužilová

Vedení školy děkuje paní učitelce Vysloužilové za práci výchovně poradkyně, kterou na Heyráku svědomitě vykonávala téměř dvě desítky let. Od 1. září je novou výchovnou poradkyní Mgr. Silvie Svobodová, na kterou se žáci i rodiče mohou obracet v kabinetu 307 ve II. patře, telefon 585758038.



Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2013/2014

ředitel školy Mgr. Anděl Oldřich
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Příkrýlová Anna

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Babičková Monika	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Krhová Ivetta	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Dubanská Kateřina	ŠD204	ŠD
1.D	Mgr. Ženožičková Ivetta	ŠD207	ŠD
2.A	Mgr. Kořistková Lada	322	309
2.B	Mgr. Rozsívalová Ivana	230	309
2.C	Mgr. Skácelová Markéta	326	309
2.D	PaedDr. Bouzková Dana	306	309
3.A	Mgr. Drápalová Jarmila	315	309
3.B RvJ	Mgr. Švestková Dagmar	316	309
3.C	Mgr. Štraйт Jiří	136	131
4.A	Mgr. Lipowski Marie	320	131
4.B RvJ	Mgr. Trávníčková Simona	137	131
4.C	Mgr. Bubela Petr	319	131
5.A	Mgr. Dembická Eva	310	207
5.B RvJ	Mgr. Lipovská Hana	321	309
5.C	Mgr. Drkulová Libuše	211	309
5.D RvTv	Mgr. Doskočilová Petra	313	141

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Balíková Ludmila

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Swaczynová Monika	215	208
6.B RvJ	Mgr. Zouharová Marcela	222	330
6.C	Mgr. Navrátilová Michala	305	329
6.D RvTv	Mgr. Svobodová Jana	205	229
7.A RvTv	Mgr. Manová Jana	139	141
7.B RvJ	Mgr. Svobodová Silvie	308	307
7.C	Mgr. Dvořák Karel	209	208
7.D RvTv	Mgr. Neoral Martin	219	140
8.A RvTv	Mgr. Konečná Michaela	204	229
8.B RvJ	Mgr. Vaňková Jana	221	330
8.C	Mgr. Pirklová Alena	130	140
8.D RvTv	Mgr. Rubíček Štěpán	210	207
9.A RvTv	Mgr. Egerová Marie	214	329
9.B RvJ	Mgr. Vysloužilová Jiřina	138	307
9.C	Mgr. Krylová Dagmar	220	229
9.D RvTv	Mgr. Čech David	206	140

Netřídní učitelé / kabinet		Mgr. Hampl Milan	207
Mgr. Axmanová Kristýna	141	Mgr. Hamplová Hana	329
Mgr. Bartoňková Zuzana	142	Mgr. Hamplová Miluše	207
Mgr. Čechová Daniela	309	Mgr. Kalas Libor	103
Mgr. Della Santa Hana	141	Mgr. Kalina Ondřej	208
Mgr. Doubová Dominika	141	Mgr. Malinová Kateřina	142
Mgr. Doubová Olga	208	Mgr. Šitařová Hana	330
Mgr. Dzurjaníková Kateřina	330	Mgr. Trněčková Jana	103

školní poradenské pracoviště		
speciální pedagog	Mgr. Korčáková Květuše	328
školní psycholog	PhDr. Jančíková Ivona, PhD.	328
výchovný poradce	Mgr. Svobodová Silvie	307
metodik prevence	Mgr. Zouharová Marcela	330

školní družina	
vedoucí ŠD	Procházková Ivana
vychovatelky	Človečková Olga
	Mgr. Dvořáková Radomíra,
	Kratinová Jana, Krátká Marie
	Kummerová Renáta, Plachá
	Monika, Mgr. Ráčlová Vladimíra
tajemnice školy	Hlušítková Jarmila
ekonomka školy	Kubínová Romana
vedoucí školní jídelny	Mládková Alena
pokladní školní jídelny	Chlumecká Soňa

pracoviště ZŠ Čajkovského
zástupce ředitele - Mgr. Patsch Radek

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Veselá Dana	E23	24
2.E	Mgr. Shaaban Zemčáková Olga	E26	24
2.F	Mgr. Berková Jitka	E22	24
3.E	Mgr. Valuřová Lucie	E21	24
3.F	Mgr. Valuřová Lucie	E25	24
4.E	Mgr. Kolářová Veronika	B31	
5.E	Mgr. Srncová Veronika	B32	

školní družina: Palacká Renáta, Mgr. Buriánová Ivana,
Vymazalová Svatava

Důležité upozornění pro rodiče - omlouvání žáků

Rada města Olomouce se na svém jednání 23. 6. 2014 zabývala materiálem Aktualizace školních řádů. Cílem jednání bylo usnesení, aby všechny školy, jejichž zřizovatelem je statutární město Olomouc (tedy i ZŠ Heyrovského) zapracovaly do svých školních řádů jednotnou část týkající se omlouvání žáků. Cely materiál je součástí našeho školního řádu, který v kompletním znění naleznete např. na našich webových stránkách. Mezi nejdůležitější body, mnohdy odlišné od dřívější praxe, nyní patří:

- **Zákonný zástupce žáka** je povinen informovat osobně, písemně, elektronickou poštou či telefonicky třídního učitele nebo vedení školy o nepřítomnosti žáka ve vyučování nejpozději do 3 pracovních dnů od počátku nepřítomnosti žáka.
- **Lékařské vyšetření není důvodem k celodenní absenci žáka.** V případě, že žák není nemocen, dostaví se po vyšetření do školy a zapojí se do výuky.
- **Nebude-li důvod nepřítomnosti žáka řádně a prokazatelně doložen omluvenkou v žákovské knížce podepsanou jedním ze zákonných zástupců do 3 pracovních dnů po ukončení jeho nepřítomnosti, bude jeho absence hodnocena jako neomluvená.**
- **Předem známou nepřítomnost žáka** ve škole omlouvá zákonný zástupce žáka před jejím započetím. V odůvodněných případech a na základě písemné žádosti zákonných zástupců žáka může žáka uvolnit z vyučování:
 - na 1 vyučovací hodinu
 - na 1 den
 - na 2 a více dnů
- **V případě vážného podezření na zanedbávání školní docházky** bude třídní učitel po projednání s vedením školy vyžadovat **doplňení jakékoliv omluvenky od rodiče razítkem lékaře při každé nepřítomnosti. Zpětné omlouvání lékařem nebude akceptováno.** O zařazení do režimu absencí podléhajících kontrole bude zákonný zástupce dítěte školou informován doložitelným způsobem, ovšem zařazení do režimu není vázáno na souhlas rodičů. **V případě, že zákonný zástupce toto pravidlo nedodrží, nebude nepřítomnost žáka omluvena.**

Podezření na záškoláctví vzniká např. při:

- Časté krátkodobé absenci.
- Nevěrohodnosti podkladů omlouvajících nepřítomnost žáka, **především časté a opakované omlouvání absencí nevolností, bolestmi hlavy, rodinnými důvody**, nebo nepřítomnost ve škole prodlužující víkend (opakované absence v pátek či pondělí).
- **Častých a opakovaných pozdních příchozech na vyučování uvedených v třídní knize.**
- **Neúčast pouze na odpoledním vyučování bez předchozí žádosti zákonného zástupce o pravidelné uvolnění.**
- Porušování léčebného režimu - žák v době vyučování kontaktován policií, spatřen učitelem, jiným žákem.

Škola může při podezření na záškoláctví či řešení neomluvené absence využít spolupráci s dalšími institucemi a organizacemi, které působí v rámci prevence rizikového chování, učinit oznámení o záškoláctví příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí a případ bude řešen jako přestupek na úseku školství a výchovy mládeže. Další možné sankce pro zákonného zástupce, který neplní povinnost zajistit řádnou docházku dítěte do školy, je vyloučení z hmotné nouze či trestní oznámení pro podezření spáchání trestného činu ohrožení výchovy mládeže.

Žádáme tímto rodiče, aby se novými pravidly řídili a nevystavovali sebe ani své děti podezření ze zanedbávání školní docházky, které by škola byla nucena řešit s dalšími institucemi.

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele

Organizace školního roku 2014/15

Začátek školního roku	pondělí 1. září 2014
Podzimní prázdniny	pondělí 27. října a středa 29. října 2014
Vánoční prázdniny	pondělí 22. prosince 2014 – pátek 2. ledna 2015
Vyučování začne po vánočních prázdninách	pondělí 5. ledna 2015
I. pololetí bude ukončeno	čtvrtek 29. ledna 2015
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 30. ledna 2015
Jarní prázdniny	pondělí 9. února – pátek 13. února 2015
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 2. dubna a pátek 3. dubna 2015
II. pololetí bude ukončeno	úterý 30. června 2015
Hlavní prázdniny	středa 1. července - pondělí 31. srpna 2015
Začátek školního roku 2015/16	úterý 1. září 2015

My jsme on-line a vy?



Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz



Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz



Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz



Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyruk@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075